

Почетак и крај

البداية والنهاية باللغة الصربية

Абд Ер-Рахман ибн Абд Ел-Керим Еш-Шиха

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Превод:

Фејзо Радончић

& Љубица Јовановић

Ревизија:

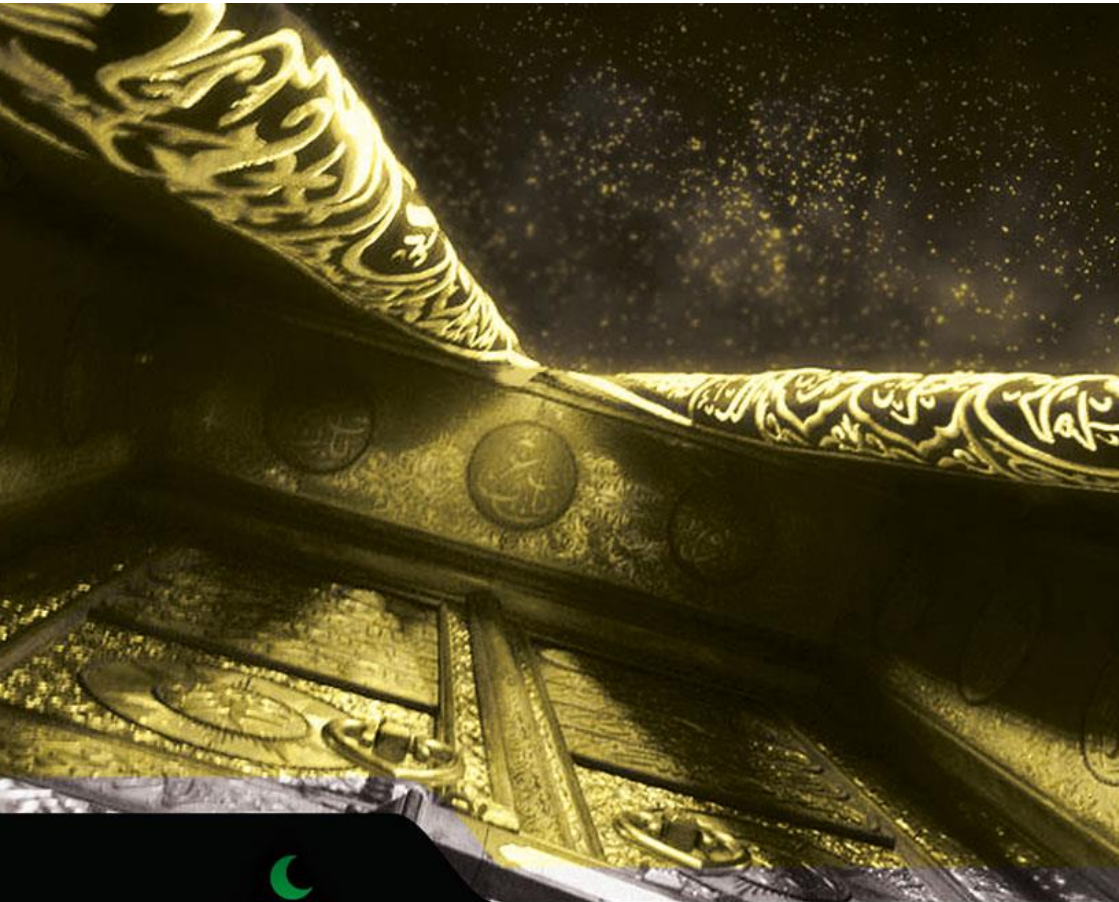
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Ифет Зукорлић & Мустафа Голош

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Садржај

- Терминологија која је коришћена у књизи
- Увод
- Веровање у Бога
- Ко је Бог?
- Доказ Божијег постојања
- Прво стварање материјалног света
- Стварање небеса и Земље
- Стварање анђела
- Стварање џина
- Стварање Адама
- Како је Адам створен?
- Адамови атрибути
- Зашто се разликују Адамова деца?
- Стварање Еве
- Кућа Адама и Еве
- Почетак посланичке мисије
- Шта су људска бића?
- Различите фазе у стварању човека
- Од чега су створена људска бића?
- Фаза човека по етапама
- Шта је душа?
- Стварност живота овога света
- Који је циљ стварања човека?
- Крај

- *Шта се догађа након смрти?*
- *Шта ће да се догоди након што нас Бог поново оживи?*
- *Докази оживљења у Кур'ану*
- *Како можемо да се спасемо?*
- *Шта је ислам?*
- *Главне основе ислама*
- *Начела ислама*
- *Обавезност давања милостиње – исламског пореза*
- *Пост месеца Рамазана*
- *Ходочашће у Меки*
- *Основе веровања*
- *Веровање у Бога*
- *Веровање у анђеле*
- *Веровање у Божије Књиге*
- *Веровање у посланике*
- *Веровање у Судњи дан*
- *Веровање у Божије одређење и у судбину*
- *Ко је Посланик Ислама?*
- *Шта су други рекли о Посланику Мухамеду, мир над њим*
- *Шта је Кур'ан?*
- *Шта су други казали о Кур'ану?*
- *Ислам и знање*
- *Ислам и иметак*
- *Закључак*

У име Бога, Милостивог, Самилосног

Предговор

Сва хвала припада Богу који каже: „**О човече, зашто да те обмањује то што је Господар твој племенит, који те је створио - па је учинео да си складан и да си усправан.**“ (Кур’ан, поглавље 82, 6-7)

Нека Бог нашег посланика Мухамеда, мир над њим, благослови и нека га учини сигурним од свих понижавајућих ствари! Посланик, мир над њим, је казао: **"Сви људи су од Адама а Адам је створен од прашине."** (Хадис бележи Абу Давуд)

Почетак стварања свемира је питање које је збуњивало човека током векова, посебно немуслимане. Ово зато што је питање стварања свемира муслиманима јасно, јер је ислам од када се појавио докинуо разилажења по овом питању и детаљно га појаснио. И не само то, ислам је појаснио и све остало за чијим образложењем је човек имао потребу и што је у његовом интересу.

Према томе, код муслимана није било тумарања које су проживљавали немуслимати у смислу изналажења претпоставки и теорија које би биле одбачене са појавом нове теорије.

Ми чврсто верујемо да је истина све што је споменуто у Кур’ану и аутентичној пракси (Сунету) посланика Мухамеда, мир над њим, у погледу овог питања, јер се ради о чињеничном и исправном објашњењу пред којим ће све теорије бити немоћне до Судњег дана, тј. неће моћи одступити од тог појашњења, нити ће моћи доћи са нечим сличним зато што све оно што је у

контрадикторности са њим биће срушено и оповргнуто пред божанским чињеницама.

Узвишени Бог, Створитељ видљивог и невидљивог света, није у потреби за Његовим створењима, већ су Његова створења у потреби за Њим. Бог је казао: **"О људи, ви сте сиромашни, ви требате Бога, а Бог је независан и хвале достојан. Ако хоће, уклониће вас и нова створења ће да доведе, то Богу није тешко."** (Кур'ан, поглавље 35: 15-17)

О човече, твоје веровање и добра дела заснована на ономе са чиме су дошли божији посланици теби ће користити.

Узвишени Бог је казао: **"Ако ви будете незафални - па, Бог од вас не зависи, али Он није задовољан ако су робови Његови незафални, а задовољан је вама ако будете зафални."** (Кур'ан, поглавље 39: 7)

Узвишени Бог је казао у хадису кудсији: **О моји робови! Забрадио сам насиље Себи, па сам га и вама учинео забрањеним, зато не чините насиље једни другима. О Моји робови, ви сте сви залутали, осим онога кога Ја упутим на прави пут, па тражите од Мене упуту – упутићу вас .О моји робови сви сте ви гладни, осим оних које сам Ја нахранио, зато тражите од Мене да вас нахраним и Ја ћу да вас нахраним. О робови Моји, сви сте ви неодевени осим онога кога Ја оденем, па од Мене тражите да вас оденем, и Ја ћу вас оденути. О робови Моји, ви чините грехе дању и ноћу, а Ја сам Онај који све грехе прашта зато потражите од Мене опрост и Ја ћу да вам опростим. О робови Моји, ви никада не можете доћи до онога чиме бисте Мени штету нанели, па да Ми је нанесете, нити икад можете доћи до**

онога што ће Мени корист донети, па да Ми је донесете. **О робови Моји, кад бисте ви, и први и задњи, и људи и цини, имали срце најпобожнијег човека, то ништа не би повећало Моје имање. О робови Моји, када бисте ви, и први и последњи, и људи и цини, имали срце најгорег грешника, то ништа не би умањило Моје имање.**

О робови Моји, када бисте ви, и први и последњи, и људи и цини, стали на једно место, па Мени своје молбе и жеље упутили, те Ја удовољио свачијој молби и жељи, то не би умањило оно што Ја имам ни онолико колико игла одузме од мора кад се у њега замочи.

О робови Моји, све зависи од ваших дела, која су код Мене сачувана и побројана; и за која ћу Ја вама дати заслугу. Ко нађе награду и добро, нек Алаху зафали, а ко нађе казну и зло, нек не кори никог осим себе.” (Хадис бележи Муслим)

Ислам је вера коју је Бог прописао свим људима и задовољан је да управо ислам буде вера свих Његових створења. Људима је преко потребан Божији закон који ће уредити њихове потребе приватног и јавног живота, а истовремено и потребе везане за њихове унутрашње и спољне послове. То је вера која води рачуна о основама, а притом не запоставља ни оно споредно и која успоставља равнотежу између душе и тела.

Бог Узвишени је казао: **"Сада сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам ислам буде вера."** (Кур'ан, поглавље 5, број ајета 3)

У примени ислама је срећа човека на овом свету јер ће постићи психолошку и душевну смиреност и спокој. Бог Узвишени је казао: **"А тебе смо Мухамеде као милост световима послали."** (Кур'ан, поглавље 21:107)

А на будућем свету, Бог ће бити задовољан са њим и наградиће га Рајем у којем ће заувек остати. Бог Узвишени је казао: **"Онима који буду веровали и који буду добра дела чинели Рајске баште биће пребивалиште."** (Кур'ан, поглавље 18: 107)

Ислам је заштићена вера коју ће Бог чувати све до Судњег дана. Узвишени Бог је казао: **"Ми, уистину Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим бдети!"** (Кур'ан, поглавље 15, број ајета 9)

Без обзира на напоре од стране непријатеља ислама, који желе да га искриве и да смање углед ислама изношењем лажних оптужби Узвишени Бог штити ислам. Па каже Узвишени: **"Лаж јој је страна, било с`које стране, она је Објава од Мудрог и хвале достојнога."** (Кур'ан, поглавље 41, број ајета 42)

На крају свега победиће закон Узвишеног Бога, Његова вера и биће уздигнута Његова реч. Узвишени Бог је казао: **"Они који су непослушни Богу и Његовом Посланику, биће осрамоћени, као што су били осрамоћени и они пре њих. Ми објављујемо јасне доказе, а невернике чека срамна патња."** (Кур'ан, поглавље 58: 5)

Без обзира на напоре непријатеља у одвраћању од ислама и непријатељству према њему њих на крају чека неуспех и пропаст. Узвишени Бог је казао: **"Они који не верују троше имања своја да би од Божијег пута одвраћали. Они ће их сигурно, утрошити, затим ће због тога зажалити и на крају ће да буду побеђени. А они који не буду веровали у Пакао ће да буду потерани."** (Кур'ан, поглавље 8, број ајета 36)

Исламски верозакон ће да превлада, Божија наредба је вечна и заувек ће да остане веровање у Њега. Узвишени Бог је казао: **"Они желе да утрну Божије светло устима својим, а Бог чини да светло његово заувек буде, макар криво било неверницима."** (Кур'ан, поглавље 61: 8)

Бог је обећао победу и тријумф Своме Посланику. Узвишени Бог је казао: **"Он је послао Посланика Свога са Упутом и вером истинитом да би је уздигао изнад свих вера. А Бог је довољан сведок."** (Кур'ан, поглавље 48, број ајета 28)

Посланик, мир над њим, је казао: **"Ова вера ће да достигне свако место у које достиже дан и ноћ. Бог неће да остави ни једну кућу па била и од блата саграђена или коже, а да за Божију веру ислам не сазна, биће понос за онога који је пригрли и понижење за онога који је одбије."** (Хадис је веродостојан, а бележи Ахмед и Таберани у „Му'цемул-Кебир“)

Вера ислама се шири и људи у великом броју прихватају ислам, мада муслимани не преносе веру као што би требало. Главни разлог јесте тај што се ислам слаже са природном нарави човека која испуњава жељу и обезбеђује његову стабилност у свим аспектима; а посебно у друштвеном, психолошком, економском и политичком аспектима. Други разлог је унутрашња снага коју Узвишени Бог улива као помоћ Његовим створењима.

Са друге стране, непријатељи ислама су прикупили сва своја средства за рат против ове вере, како би спречили људе од прихватања ислама и веровања. Постављају препреке на путу његова ширења и застрашују људе тако што су приказали ислам као нападну веру која признаје тероризам. Они све то раде зато што би их ислам сигурно

спречио у остваривању својих интереса и од похлепе, а такође би их спречио и у експлоатацији свог народа, или осталих народа у свету јер ислам забрањује угњетавање, насиље и експлоатацију у свим облицима и забрањује поробљавање невиних људи. Ово је тежак грех, поготово када се неправда наноси слабашним. Ислам забрањује омаловажавање сваком појединцу, друштву и групама.

Узвишени Бог је казао: **"О људи, Ми вас од једног човека и једне жене стварамо и на народе и племена вас делимо да би сте се упознали. Најугледнији код Бога је онај који Га се највише боји, Бог уистину, све зна и није Му скривено ништа."** (Кур'ан, поглавље 49:13)

У овој књижици сам се враћао и ослањао на Кур'ан часни који негира да човек сам може спознати почетке стварања. Узвишени Бог је казао: **"Ја нисам узимао њих за сведоке приликом стварања небеса и Земље, ни неке од њих приликом стварања других и за помагаче нисам узимао оне које на криви пут упућују."** (Кур'ан, поглавље 18: 51)

За следеће изворе у писању користио сам аутентичан Сунет⁽¹⁾ тј. потврђену праксу Посланика, мир над њим. Покушао сам да избегнем корелацију чињеница које се спомињу у Кур'ану и у веродостојном Сунету са модерним чињеницама, теоријама и открићима за оне теорије за које се каже да су сматране истинитим данас, а већ сутра могу да буду оборене другим теоријама. Многе теорије у

⁽¹⁾ Сунет: Пракса Посланика, мир над њим, означава начин на који је он урадио нешто. Овде се односи на колекцију или антологију говора, дела и на прећутна одобрења Посланика, мир над њим. Његово казивање је познато као хадис.

прошлости су важиле за истините све док их данас напредна модерна наука није прогласила погрешним.

Истину је рекао Узвишени Бог када каже: "**А вама је дато само мало знања.**" (Кур'ан, поглавље 17: 85)

Абд Ер-Рахман ибн Абд Ел-Керим Еш-Шуха

www.islamland.com

info@islamland.com

Веровање у Бога

Веровање у Бога, Његово постојање и Његово Јединство је основа и начело ислама.

Веровање у ово главно начело проузрукује да верујемо и у друга начела имана (веровања) о којима нас је Посланик, мир над њим, обавестио када га је анђео Гаврило упитао:

„Кажи ми о иману (веровању) ? Он је одговорио: “Да верујемо у једног Бога, у Његове Анђеле, у Његове Књиге, у Његове Посланике, у Судњи дан, да верујемо у предодређење судбине било добрих или лоших последица.” (Хадис бележи Муслим)

Ко је Бог?

Узвишени Бог је казао: **Он је Бог - нема другог бога осим Њега - Он је познавалац невидљивог и видљивог света, Он је Милостиви, Самилосни. Он је Бог - нема другог бога осим Њега, Владар, Свети, Онај који је без недостатка, Онај који сваког осигурава, Онај који над свим бди, Силни, Узвишени, Горди. Хваљен нека је Бог, Он је врло високо изнад оних које сматрају Њему равним! Он је Бог, Творац, Онај који из ничега ствара, Онај који свему даје облик, Он има најлепша имена. Њега хвале они на небесима и на Земљи, Он је Силни, и Мудри. (Кур’ан, поглавље 59: 22-24)**

Узвишени Бог је казао: **Бог је - нема бога осим Њега - Живи и Вечни! Не обузима га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на небесима и оно што је на**

Земљи! Ко може пред Њим да се заузима за некога без допуштења Његова?! Он зна шта је било пре њих и шта ће бити после њих, а од оног што Он зна - други знају само онолико колико Он жели. Моћ Његова обухвата и небеса и Земљу и Њему не дојади одржавање њихово; Он је Свевишњи, Величанствени! (Кур'ан, поглавље 2:255)

У исламу Бог је прецизно дефинисан и није непознат а вера нам објашњава ко је Бог и обавештава нас о Његовим лепим својствима, како можемо да Му се обратимо и како можемо да потражимо Његову близину. Нека од Божијих својстава су следећа:

1) Бог је Створитељ свега створенога: Свемир и све око Њега је доказ Његовог постојања. Узвишени Бог је казао: **"Реци: „Посматрајте оно што је на небесима и на Земљи!“⁽²⁾ - А ни од какве користи неће бити докази и опомене народу који не жели да верује."** (Кур'ан, поглавље 10:101)

2) Бог је један, Он нема партнера у Својој власти. Он нема оца или дете и сва створења зависе од Њега. Он нема партнера, супарника или Њему неког равног. Он није рођен а није ни родио. Узвишени Бог је казао: **Реци: “Он је Бог -Један! Бог је уточиште сваком! Није родио и рођен није и нико Му раван није!"** (Кур'ан, поглавље 112: 1-4)

3) Алах је Свезнајући и Његово знање све обухвата. Алах Узвишени каже: **"Шта год ти важно чинео и шта год из Кур'ана казивао и какав год ви посао радили (добро или зло), Ми над вама бдемо док год се тиме**

⁽²⁾ Мисли се на доказе, на очевидне знакове, на поучне лекције и на открића науке.

занимате. Господару твоме ништа није скривено ни на Земљи ни на небу, ни колико трун један и не постоји ништа, ни мање ни веће од тога, што није у Књизи јасној." (Кур'ан, 10:61)

4) Бог је Живи и Он никад не умире. Узвишени Бог је казао: **"Он је Живи, нема бога осим Њега (нико не заслужује да буде обожаван осим Њега), зато се само Њему клањајте, искрено Му исповедајући веру: „Нека је хваљен Бог, Господар светова!“** (Кур'ан, поглавље 40:65)

5) Бог је праведан. Он не чини насиље и није неправедан. Узвишени Бог је казао: **"Ми ћемо на Судњем дану исправне теразије (ваге) поставити, никоме се криво неће учинети; ако нешто буде тешко колико зрно горушице, Ми ћемо за то да казнимо или да наградимо. А доста је то што ћемо Ми дела испитивати."** (Кур'ан, поглавље 21:47)

6) Бог је Јединствен. Ништа не може да се упореди са Њим, у Његовом бићу, својствима и делима. Њему припада комплетна савршеност у сваком погледу. Шта Он пожели догодиће се, а шта Он не жели, никада неће да се догоди. Узвишени Бог је казао: **"Бог, другог бога осим Њега нема, најлепша имена има!"** (Кур'ан, поглавље 20:8)

Створитељ небеса и Земље! Он вас као парове ствара - а ствара парове и од стоке - да вас тако размножава. Нико није као Он! Он све чује и све види! (Кур'ан, поглавље 42:11)

Бог има више имена као и атрибута који указују на Његову Савршеност и Величанственост. Ова тема није

једноставна и пуно је књига које о њој говоре и поједностављују је, а онај ко жели више о томе да сазна нека се врати на те књиге. Треба напоменути и знати да Алахова имена и својства нису ограничена јер је Посланик, мир над њим, казао: „Нема роба који ако каже када осети да је под стресом или тугом:

„Алаху мој, ја сам роб Твој, и син роба Твога, и син робиње Твоје. Мој положај је у Твојој руци, ја сам подложен Теби и надамном се спроводе прописи Твоји, праведна је за мене свака одлука Твоја, зато Те молим свим Твојим именима, којима си Себе назвао, или у Својој Књизи објавио, или неком од Твојих бића саопштио, или их, пак, задржао код Себе, као недокучиво знање, молим Те да ми Кур’ан учиниш пролећем срца мога, светлом груди мојих, разбистрењем туге моје и нестанком брига мојих.“ ...па ће Бог да учини да његова туга нестане и замениће је са ужитком.“ [Хадис бележи Ахмед]

Бог има имена и својства која нису као код Божијих створења. Бог је Творац свега створенога, а Његово постојање је различито од постојања Његових створења. Он све чује и ништа није као Он у овим својствима. Он види и ништа није као Он у овим својствима. Ово опште правило се односи на сва Његова имена и својства. Бог је онакав као што је Себе описао: **"А они знањем не могу Њега обухватити."** (Кур’ан, 20: 110)

Човек не може да разуме Божију величину и савршеност. Узвишени Бог је казао: **"Погледи до Њега не могу да допиру, а Он до погледа допире, Он је Милостив и упућен је у све."** (Кур’ан, поглавље 6:103)

С обзиром да је људска душа склона питањима, истраживању и тежњи ка спознаји чињеница, размишљање о Божијим благодатима и доказима који указују на Његову величанственост и постојање сматра се ибадетом, тј. добрим делом којим се обожава Бог Узвишени. Међутим, није дозвољено размишљати о Божијем бићу, јер људски разум није у стању то појмити и то поништава иман (веровање).

Ебу Хурејра, нека је Бог задовољан са њим, преноси: Поједини асхаби (другови - следбеници Мухамеда а.с.) су се пожалили Посланику на шејтанска (сотонска) дошаптавања и узнемиравања. Дошли су Алаховом Посланику, мир над њим, и рекли му: „**Налазимо у себи мисли које су превише ужасне и да их изговоримо.**“ **Посланик, мир над њих их упита: „Заиста то осећате (грожење на те мисли)?“ Рекоше: „Да“.** Посланик, мир над њим тада рече: „**То је јасан знак веровања.**“ (Хадис бележи Муслим)

Ова размишљања произилазе из ђавољевог дошаптавања који покушава на сваки могући начин да одврати људе од веровања у Бога, као што се и заклео да ће то да уради. Узвишени Бог је споменуо у Кур'ану да је ђаво казао: **"Иблис⁽³⁾ је казао: „Ево овога (Адама) кога си изнад мене уздигао: ако ме (Боже) оставиш до Смака света сигурно ћу, осим малобројних, над потомством његовим загосподарити.“** (Кур'ан, поглавље 17:62)

Ова дошаптавања и обмане су од ђавола, као што је Посланик, мир над њим, објаснио. Ибн `Абас је казао: **"Дошао је човек код Посланика, мир над њим, и казао му је: 'О Божији Посланиче, понекад помислим о**

⁽³⁾ Ђаво – сотона.

нечему па пожелим да будем бачен са неба него да о томе причам.” Посланик, мир над њим, је одговорио: **”Бог је Највећи! Бог је Највећи! Сва хвала припада Богу који нам је подарио знање, да знате да су ова дела и зла дошаптавања од ђавола.”** (Хадис бележи Ахмед и Ебу Давуд)

Ако ђаво затражи од вас да поставите питања у вези са стварима које људски мозак не може да свати, онда урадите онако како је Посланик, мир над њим, казао: „Људи ће да настављају да постављају питања док не питају: 'Бог је створио створења, а ко је створио Бога?' Ко год се пронађе у овој реченици нека каже: 'Ја верујем у Бога.'” (Хадис је мутефекун алејх а ово је Муслимова верзија)

Божији Посланик нам је објаснио како да избегнемо оваква питања говорећи: **”Ђаво неком од вас дође и каже: 'Ко је створио ово? Ко је створио оно?' После тога каже: 'Ко је створио твог Створитеља?' 'Ако се неко пронађе у овоме, нека затражи уточиште код Бога од ђавола.’**(Хадис бележе Бухари и Муслим)

Бог Узвишени је рекао: **”Ако ђаво покуша да те на зло наведе, ти потражи уточиште код Бога, Он уистину све чује и зна.”** (Кур’ан, поглавље 7: 200)

Докази Божијег постојања

Све што је створено у овом Универзуму је јасан доказ, који не оставља места за сумњу, постојања Створитеља (Бога) који је све то створио. Они који имају здрав разум и чисту природу ово ће спознати у потпуности.

Они који одбијају Божије постојање чине то јер траже опипљиве доказе које могу да доживе кроз њихова чула. Заправо, они оспоравају сами себе тражењем чулних ствари како би поверовали у Бога, јер верују у постојање ствари (појава) у космосу које не могу спознати својим чулима буквално, али се сусрећу са последицама и утицајима тих ствари. На пример, они верују у гравитацију иако нису у могућности да је виде; јер они је доживљавају само кроз ефекте будући да гравитација објекте привлачи ка земљи. Они верују у магнетизам иако нису у могућности да га виде, они га доживљавају кроз ефекте јер метални објекти привлаче једно друго. Они верују да имају разум иако не могу да га виде. Они верују у све те ствари, (у зависности од својих чула) иако чула могу да им дају лажну моћ опажања која је добро позната. На пример: Штап постављен у води изгледа као да је нагнут, а две паралелне линије на удаљености изгледају као да се укрштају. Такође, наше главе нам се увек чине да су у усправном положају, без обзира где да се налазимо, били на Северном полу, Јужном или на Екватору. Ови примери доказују да без рационалног закључивања неко може да има лоша опажања. Без разума не бисмо имали знање. Дакле, онај ко се ограничи да прима знање само путем онога што примећује кроз своја чула, заиста ће да погрешити.

Да ли је логично да се одбије веровање у Бога само зато што Бог не може да буде опажен кроз наша чула?

С обзиром да путем ефеката и трагова они верују у чињенице које не виде ипак траже опипљиве доказе за веровање у постојање Бога! Ово је многе удаљило од веровања у Бога и од размишљања о Његовим знаковима.

Узвишени Бог је казао: **"О Хамане"- рече фараон - "сагради ми један торањ не бих ли стигао до стаза, стаза небеских, не бих ли се попео до Мусаова Бога, а ја сматрам да је он, заиста, лажац."И ето тако су се фараону његова ружна дела учинила лепим и он је био одвраћен од Правог пута, а лукавство фараоново се завршило на његову штету. (Кур'ан, поглавље 40:36-37)**

Овај позив није ограничен на посебно временско раздобље или доб, радије је природни позив онима који одбијају да верују и онима који поричу истину због незнања, као што Узвишени Бог каже: **„А они који не знају, говоре: 'Требало би да Бог са нама разговара или да нам какво чудо дође!' Тако су, готово истим речима, говорили и они пре њих, срца су им слична! А ми доказе објашњавамо људима који чврсто верују.“** (Кур'ан, поглавље 2:118)

Или због поноса као што је Узвишени Бог казао: **„Они који не верују да ће пред Нас стати (Они који не верују у Дан проживљења и живот након смрти) говоре: 'Зашто нам се не пошаљу анђели или зашто Господара свог не видимо?' Они су заиста, у душама својим оholи, а у неправичности су све границе прешли. Онога дана када угледају анђеле грешници се неће радовати и узвикнуће: 'Сачувај нас Боже!'“** (Кур'ан, поглавље 25:21)

Или због неправде као што су Јевреји урадили; Узвишени Бог је казао: **„И када сте наглас казали: 'О Мојсије, ми нећемо да ти верујемо док Бога не видимо!'**

Муња вас је ударила, видели сте.“ (Кур’ан, поглавље 2, број ајета 55)

Докази Божијег постојања

- **Резултат јасне и чисте људске природе.**

Доиста човек има урођену чисту и здраву природу и јасно разумевање тако да зна да ништа не настаје само од себе и да се све дешава с неким разлогом. На пример, ако уђете у собу и угледате сто, ваш мозак ће да зна да се тај сто није тек тако ту појавио већ да га је неко донео.

Бедуини који живе у пустињи ово сватају кроз чисто природно распоређивање. Ако буде упитан – Како си спознао свог Господара? одговориће директно на основу своје здраве, урођене природе коју му је Бог подарио: "Балега камиле указује на присуство камиле, а отисци (трагови нечијих стопала) указују на то да је неко пролазио овим путем. Тамна ноћ, светао дан, небо са својим сазвежђима, Земља са својим путевима, мора са својим великим таласима; зар ово нису све индикације постојања Бога, Благог, који је добро упознат са свим стварима?"

Да, тако ми мога Господара, заиста нам ово указује на величину и савршеност Његова стварања.

- **Казивања из Кур’ана Часног.**

Постоје многи ајети који подстичу људе да размисле о овом Свемиру који их окружује и да размисле о различитим створењима која се налазе у њему, а све ово указује да нема простора за сумњу у постојање Створитеља и онога који је све то уредио. Узвишени Бог је казао:

„Посматрајте оно што је на небесима и на Земљи! А ни од какве користи неће бити докази и опомене народу који неће да верује.“ (Кур’ан, поглавље 10:101)

Наредна презентација са неколико примера доказује постојање Створитеља:

1. Савршеност Универзума на начин на који је створен и лепоте планета које вешто путују њиховим јединственим орбитама, као и друга небеска тела; а ако би се десило да су изван својих орбита чак и делимично, то би довело до великог нереда за који само Бог зна. Па ко их од почетка њиховог настанка па до данас одржава и чини да се крећу у складу са прецизним системом?

Узвишени Бог је казао: **"Небеса је видите их, без стубова створио, а по Земљи планине непомичне разбацао да вас не потреса."** (Кур’ан, поглавље 31:10)

Узвишени Бог је такође казао: **„Па, хваљен нека је Бог кад год омркнете и кад год осванете - Њему нека је похвала и на небесима и на Земљи - и предвече и у подне! - Он из неживог ствара живо и живо претвара у неживо. Он оживљава Земљу након мртвила њеног - исто тако ћете и ви да будете оживљени. Један од доказа Његових је то што вас од земље ствара и одједном вас, људи, свуда има разасутих; и један од доказа Његових је то што за вас, од врсте ваше, ствара жене да се уз њих смирите, и што између вас успоставља љубав и самилост; то су, заиста, поуке за људе који размишљају; и један од доказа Његових је стварање небеса и Земље и разноврсност језика ваших и боја ваших; то су, заиста, поуке за оне који знају; и један од доказа Његових је сан ваш ноћу и по дану, и настојање ваше да стекнете нешто из обиља Његова; то су, заиста, поуке за људе**

који чују; и један од доказа Његових је то што вам показује муњу, да се побојите и понадате, и то што спушта са неба кишу и оживљава њоме земљу после мртвила њена; то су, заиста, поуке за људе који разумеју. И један од доказа Његових је и то што небо и Земља постоје вољом Његовом. Затим то што ћете, чим вас Он само једном из земље позове, брзо да устанете. Њему припада све што је на небесима и на Земљи, све је Њему послушно. Он је Тај Који из ничега ствара и Он ће то поново да учини, то је Њему лако; Он је узвишен и на небесима и на Земљи; Он је силан и mudar. (Кур'ан, поглавље 30: 17-27)

Узвишени Бог је такође казао: „А Сунце и Месец и звезде се покоравају Његовој вољи. Само Он ствара и управља! Узвишен нека је Бог, Господар светова! (Кур'ан, поглавље 7: 54)

2. Човек као чудо стварања, лепота облика у којем је створен и способности којим га је Бог обдарио.

Узвишени Бог је казао: На земљи су докази за оне који чврсто верују. А и у вама самима, зар не видите? (Кур'ан, поглавље 51: 20-21)

3. Животиње које користе човечанству на различите начине: у облику хране, пића, одеће, а служе и као превозно средство. Узвишени Бог је казао: „Ви имате поуку и у стоци: 'Ми вам дајемо да из утробе њених млеко чисто пијете, које настаје од гризина у бурагу и од крви - укусно онима који га пију. А од плодова палми и лозе припремате пиће и храну пријатну. То је, доиста, доказ онима који памети имају.' Господар твој је пчелу надахнуо: 'Прави себи кућу у брдима и у дубовима и у ономе што направе људи, затим, храни се

сваковрсним плодовима, па онда иду стазама Господара свога, послушно!" Из утроба њихових излази пиће различитих боја које је лек људима. То је, уистину, доказ за људе који размишљају. (Кур'ан, поглавље 16: 66-69)

4. Биљке, дрвеће и житарице својим различитим облицима и бојама користе човечанству у облику хране, пића, склоништа и лечења. Узвишени Бог је казао: **Он је Земљу равном учинео и на њој непомичне планине и реке створио и од сваког плода по пар, мушко и женско, дао; Он дан застире ноћу. То су доиста докази људима који размишљају. На Земљи има предела који се једни са другима граниче и башти има лозом засађених, и њива, и палми са више изданака и само с једним; иако упијају једну исту воду, плод неких чинимо укуснијим од других. То су доиста докази људима који памети имају. (13:3, 4)**

5. Различита жива бића (створења) која се крећу по земљи, различитих врста, облика и карактеристика. Узвишени Бог је казао: **"Небеса је видите их, без стубова створио, а по Земљи планине непомичне разбацао да вас не тресе и по њој је животиње свих врста разасуо. Ми с неба кишу спуштамо и чинимо да по њој ничу сваковрсне племените биљке. То је Божије дело, а покажите Ми шта су други, мимо Њега, створили? Ништа! Многобошци су у правој заблуди."** (Кур'ан, поглавље 31:10-11)

6. Задивљујући систем репродукције међу живим бићима који обезбеђује опстанак живота и хармонију овог космоса. Узвишени Бог је казао: **"Алах све животиње ствара од воде, неке од њих на трбуху пузе, неке иду на**

две ноге, а неке, опет, ходају на четири; Алах ствара што хоће, јер Алах све може." (Кур'ан 24:45)

7. Задивљујући начин поделе обезбеђивања опскрбе свим бићима. Узвишени Бог је казао: **На Земљи нема ниједног живог бића, а да га Алах не храни. Он зна где ће које боравити и где ће сахрањено бити. Све то има у јасној Књизи. (11:6)**

Узвишени Бог је такође казао: **А колико има животиња које не сакупљају храну себи, Бог их храни, а и вас! Он све чује и све зна. (Кур'ан, поглавље 29: 60)**

Узвишени Бог нас је обавестио да су сва створења у овоме космосу створена у супротним паровима, на пример: небо и земља, дан и ноћ, смрт и живот, срећа и туга, сунце и месец, покретно и непокретно, топло и хладно, добро и зло, неверовање и веровање.

Ови парови су присутни и у свету животиња и биљака; упоредо са стварима о којима имамо знање и о оним стварима о којима не знамо. Узвишени Бог је казао: **"И од свега по пар стварамо да бисте ви размислили!" (Кур'ан, поглавље 51:49)**

Размишљање о овим створењима би повећало нашу спознају Створитеља Узвишеног. Осим тога, размишљање и проматрање је особина разумних.

Узвишени Бог је казао: **"Зар не знаш да Бог са неба спушта воду и да Ми помоћу ње стварамо плодове различитих врста; а постоје брда белих и црвених стаза, различитих боја и сасвим црних. И људи и животиња и стоке има, исто тако, различитих врста. А Бога се боје**

од робова Његових - учени. Бог је доиста силан и Он прашта." (Кур'ан, поглавље 35: 27-8)

Узвишени Бог нас је обавестио о неким од створења на овом свету, док нас није обавестио о другим. Узвишени Бог је казао: **Нека је хваљен Онај који у свему ствара пол: у ономе што из земље ниче, у њима самима и у ономе што они не знају! (Кур'ан, поглавље 36: 36)**

Нема сумње у то да постоји сила која је створила овај Универзум и која над њим бди и одржава га. У том смислу постоје три могућности, четврте нема.

1. Да је Универзум са својом задивљујућом организацијом настао сам од себе. То је апсурдно и погрешно, јер сваки догађај мора имати свој узрок.

2. Да је овај Универзум неко створио; и постоји опција да је тај ствараоц део Универзума. Овај аргумент је нелогичан јер наш разум не може да га прихвати да нешто може створити себе прије свог постојања.

3. Да је овај свет створен од стране вањске Силе, изван Свемира. Бог је Створитељ, Господар светова, Он је створио овај Универзум. Тако верују муслимани. Што се тиче атеиста, они се двоуме и сумњају.

Узвишени Бог је казао: **Зар су они без Створитеља створени или су они сами себе створили?! Зар су они небеса и Земљу створили?! Не, него они неће да верују.** (Кур'ан, поглавље 52: 35-36)

- **Због урођене људске природе.**

Људи осећају и признају присуство Створитеља који је створио њих као и свемир. То је оно што научници називају "верски инстинкт". Узвишени Бог је казао: **"Ти усправи лице своје ка вери, као прави верник, вери, делу Божијем, према којој је Он људе начинео⁽⁴⁾. Не треба да се мења Божија вера⁽⁵⁾, јер је то права вера али већина људи то не зна."** (Кур'ан, поглавље 30:30)

Посланик, мир над њим, је казао: **"Свако се новорођенче роди у исламу – а затим га родитељи учине хришћанином, јеврејем или ватропоклоницом."** Затим је Ебу Хурејре цитирао речи Узвишеног **„Вери, према којој је Он (Бог) људе начинео.“** (Ар-Рум: 30) (Мутефекун алејхи)

Чак и ако је човекова природна нарав искривљена, он је и даље у потреби за „силом“ у смислу решавања својих потреба, у којој ће потражити уточиште када је у невољама и искушењима. Онај ко негира постојање у Бога и не верује у Њега када га задеси каква болест, недаћа, нешто што је њему мрско или када буде затечен нечим што не воли, видећеш га како несвесно изговара „О Боже“, подижући свој поглед и руке ка небу, признајући тиме постојање „неприкосновене силе“ која га може избавити из онога што га је задесило.

Истину је рекао Узвишени Бог када каже: **Када човека снађе невоља, он Нам се моли: или лежећи или**

(4) Чиста вера - природна урођена склоност човека да обожава свог Створитеља пре него што искриви своју природу спољним утицајем. Стога је исламски монотеизам описан као религија Фитре - урођене природе човечанства.

(5) То значи да људи остану верни својој правој вери са којом су рођени унутар вере ислама.

седећи или стојећи. А чим му невољу отклонимо, он наставља, (са неверовањем) као да Нам се није ни обраћао молбом због невоље која га је била задесила. Тако се неверницима чини лепим оно што раде. (Кур'ан, поглавље 10:12)

- **Изазов Кур'ана:**

Кур'ан изазива сва створења да створе било шта што има душу, како год они то урадили, колективно или појединачно.

Узвишени Бог је казао: „**О људи, ево једног примера, па га послушајте:'Они којима се ви, поред Бога клањате не могу никако ни мушицу да створе, макар се ради ње сакупили. А ако би им мушица нешто уграбила, они то не би могли од ње да избаве; нејак је онај који се клања и онај коме се клања⁽⁶⁾!'**“ (Кур'ан, поглавље 20:73)

То је због тога што је душа створена од Бога и нико осим Њега не зна њену каквоћу.

Узвишени Бог је казао: „**Питају те (Мухамеде) о души. Реци:'Шта је душа - само Господар мој зна, а вама је дато само мало знања.'**“ (Кур'ан, поглавље 17: 85)

Они који су створени не могу да створе нешто што би имало душу. У хадису кудси, Посланик, мир над њим, је испричао да је Узвишени Бог казао: **"Ко је у већој неправди него онај ко покушава да створи нешто попут онога што сам Ја створио. Нека покушају да створе**

⁽⁶⁾ Упоредивање се овде односи на обожаваоца лажног божанства и то чему се он моли.

мрава, нека покушају да створе семе, нека покушају да створе корен јечма.⁽⁷⁾" (Мутефекун алејх)

- **Неспособност људи да ураде оно што желе у овом свемиру.**

Ово је још један од доказа о присутности Створитеља који је створио створења и који свиме управља.

Узвишени Бог је казао: „**Зар ниси чуо за онога који се са Аврамом о његовом Господару препирао, онда када му је Бог царство дао? Кад је Аврам казао: 'Господар мој је Онај који живот и смрт даје' – он му је одговорио: 'Ја дајем живот и смрт!' - Бог чини да Сунце излази са истока“ – казао му је Аврам' - па учини ти да гране са запада!' И неверник се збунио. - А Бог силницима неће да укаже на Прави пут. (Кур'ан, поглавље 2:258)**

Још један доказ постојања Њега Узвишеног је и Његов изазов људима да створе нешто попут Племенитог Кур'ана, који је последња књига објављена човечанству. Овај изазов ће да остане неиспуњен све до Судњег дана.

Узвишени Бог је казао: „**Реци: Кад би се сви људи и цини удружили да сачине један овакав Кур'ан они такав као што је он, не би сачинели, па макар једни другима помагали.“ (Кур'ан, поглавље 17:88)**

Ко се двоуми у вези са постојањем Бога или у вези са признавањем посланства Мухамеда, мир над њим, нека прихвати овај изазов и нека сачини нешто слично Кур'ану. Арапи који су били највећи елоквенти у то доба, покушали су свим снагама да сачине књигу сличну Кур'ану, али нису

⁽⁷⁾ Да створе из ничега, без копирања тј. клонирања. (оп.рев.)

успели у томе, иако је Кур'ан објављен на њиховом матерњем (арапском) језику.

Кур'ански изазов за оне који су тврдили да је Кур'ан људски говор постепено је олакшаван. Па каже Бог Узвишени: **Зар они да говоре: “Он (Мухамед) га измишља!” Реци: “Па сачините ви десет Кур’ану сличних, измишљених сура и кога год хоћете од оних у које поред Бога верујете у помоћ позовите, ако је истина што тврдите.”** (Кур’ан, 11: 13)

Узвишени Бог им је и даље олакшао говорећи им: **"А ако сумњате у оно што објављујемо робу Своме, начините ви једну суру сличну објављеним Њему (Посланику Мухамеду), а позовите и божанства ваша, осим Бога, ако истину говорите."** (Кур’ан, поглавље 2: 23)

Кур’ан је Божији говор и не може никада да буде оповргнут. Узвишени Бог је казао: **"Овај Кур’ан није измишљен, од Бога је. Он потврђује истинитост претходних објава и објашњава прописе; у њега нема сумње⁽⁸⁾ од Господара светова је!"** (Кур’ан, поглавље 10: 37)

Да је написан од стране људи садржао би многе противречности. Узвишени Бог је казао: **"А зашто они не размисле о Кур’ану? Да је он од неког другог, а не од Алаха, сигурно би у њему нашли многе противречности."** (Кур’ан, поглавље 4:82)

Наше полазишно становиште у говору о почетку стварања и његовом крају биће речи Узвишеног: **"Бог је**

⁽⁸⁾ Ова фраза се односи на Кур’ан.

**Створителъ свега и Он управља свим, у Њега су
кључеви небеса и Земље!" (Кур'ан, поглавље 39: 62-63)**

Прва створења у материјалном свету

С обзиром да је човеково знање и разумевање ограничено на материјални свет у којем живи, нема потребе да се труди да свати невидљиви свет, осим у питањима која би довела до тога да спозна величину свога Творца и да учини да Он буде задовољан са њим и да добије Рај.

Зато је наш Господар Узвишени у интервалима слао посланике и откривао им оне ствари од невидљивог света у којима је корист за створења и њихову спознају. Ако људски интелект није у стању да свати шта се дешава на месту које је одвојено од њега зидом, онда заиста не би био у стању да свати невидљив свет. Узвишени Бог је казао: **"Онај који је седам небеса једна изнад других створио. Ти у ономе што Милостиви ствара не видиш никакав несклад, па поново погледај видиш ли какав недостатак? Затим поново више пута погледај, поглед ће да ти се врати клонуо и уморан."** (Кур'ан, поглавље 67: 3-4)

Стварање небеса, Земље и свега између њих

Узвишени Бог је казао: **„И Он је Тај који је небеса и Земљу мудро створио: чим Он за нешто каже: 'Буди!' - оно бива; реч Његова је истина; само ће Он имати власт на Дан када се у рог дуне; Он зна невидљиви и видљиви свет и Он је Мудри и Свезнајући.“** (Кур'ан, поглавље 6: 73)

Ево неких Божијих створења на небесима и Земљи:

Узвишени Бог је казао: **"То што је небески свод осигуран Наше је дело, а они се ипак окрећу од знамења која су на њему. И ноћ и дан Његово су дело и Сунце и Месец и сви они небеским сводом плове."** (Кур'ан, поглавље 21: 32)

Узвишени Бог је казао: **"А шта је теже: вас или небо створити? Он га је саздао, свод његов је високо дигао и усавршио, ноћи његове мрачним, а дане светлим учинео. После тога је Земљу поравнао, из ње је воду и пашњаке извео и планине је непомичне учинео - на уживање вама и стоци вашој."** (Кур'ан, поглавље 79: 27-33)

Узвишени Бог је казао: **"Ми шаљемо ветрове да оплођују, а из неба спуштамо кишу да имате шта да пијете - ви тиме не можете да располажете."** (Кур'ан, поглавље 15: 22)

Постоје различите врсте ветрова; неки су милост од Узвишеног Бога.

Узвишени Бог је казао: **"Он је Тај који шаље ветрове као радосну вест милости Своје; а када они покрену тешке облаке, Ми их према мртвом пределу протерамо, па на њега кишу спустимо и учинимо да уз њену помоћ расту плодови сваковрсни. Исто ћемо тако мртве да оживимо, опаметите се!"** (Кур'ан, поглавље 7: 57)

Док су остали ветрови казна. Узвишени Бог је казао: **"Или зар сте сигурни да вас Он по други пут неће на море извести и да неће буру на вас да пошаље и да неће**

да вас потопи због тога што сте били незафални? Тада не бисте никога нашли ко би Нас због вас на одговорност позвао." (Кур'ан, поглавље 17: 69)

И Он, Узвишени је казао: "А да онда наиђе ватрена олуја преко ње и да онда она изгори?" (Кур'ан, 2: 266)

И Он, Узвишени је казао: "И Ми им посласмо против њих ветар леден, да би смо им још на овоме свету дали да осете срамну патњу." (Кур'ан, поглавље 41:16)

Узвишени Бог је створио седам небеса и седам земаља. Узвишени Бог је казао: "Бог је седам небеса и исто толико земаља створио; Његово наређење на све њих се односи, а нек знате да Бог може све и да Бог знањем Својим све обухвата!" (Кур'ан, поглавље 65:12)

На почетку стварања небо и Земља су били једна целина, испреплетена једна у другу. Узвишени Бог је казао: Зар не знају неверници да су небеса и Земља били једна целина, па смо их Ми раскомадали, и да Ми од воде све живо стварамо? И зар неће веровати? (Кур'ан, поглавље 21:30)

Узвишени Бог нас је обавестио када је створио небеса, Земљу и све што је између њих. Он, Узвишени је казао: "Реци: „Зар заиста, поричете да верујете у Онога који је у два временска раздобља Земљу створио - и још Му друге равним сматрате? То је Господар светова!“ Он је непомична брда по њој створио и благословљеном је учинео и производе њене на њој је одредио, све то у четири временска раздобља⁽⁹⁾ - ово је објашњење за оне

⁽⁹⁾ Такође се односи на "четири дана".

који питају. Затим се у небеским висинама упутио док је небо још маглина било, па је њему и Земљи рекао: „Појавите се милом или силом!“ - Појављујемо се драге воље!“ - одговорили су. Па их је у два временска раздобља као седам небеса створио и одредио је шта ће у сваком небу да се налази. А небо најближе сјајним звездама смо украсили и над њим Ми бдемо⁽¹⁰⁾. То је одредба Силнога и Свезнајучега." (Кур'ан 41: 9-12)

Стварање Анђела

Анђели су Божија створења која је Он створио од светлости. Божији Посланик је казао: "Анђели су створени од светлости, ђаво је створен од пламена ватре а Адам је створен од оног што вам је објашњено у Кур'ану (од земље)." (Хадис бележи Муслим)

Узвишени Бог их је створио да би они извршавали одређене задатке. Узвишени Бог је казао у Кур'ану: "Сваком од нас (анђела) место је одређено, ми смо у редове поређани и само Њега хвалимо." (Кур'ан, поглавље 37:164-6)

Узвишени Бог нас је обавестио о њиховим појединим именима као што су: Гаврило, Михаило и Исафило. Узвишени Бог је казао: "Ко је непријатељ Богу и анђелима Његовим и посланицима Његовим и Гаврилу и Михаилу - па Бог је, доиста, непријатељ онима који неће да верују." (Кур'ан, поглавље 2:96)

⁽¹⁰⁾ Заштита је од ђавола који се труде да украду информације од анђела.

Гаврило је анђео који се спуштао на Земљу са циљем достављања објаве посланицима како би они доставили људима божије прписе и законе. Узвишени Бог је казао: **"И Кур'ан је сигурно објава Господара светова, доноси га поверљиви Гаврило на срце твоје (Мухамеду), да опомињеш."** (Кур'ан, поглавље 26: 194)

Михаилу је додељен задатак да распоређује кишу и вегетацију, а Исрафилу је одређен задатак да дуне два пута у рог. Када први пут буде дунуо све ће се страшно потрести.

Узвишени Бог је казао: **"И у рог ће да се дуне, и умреће они на небесима и они на Земљи, остаће само они које буде Бог одабрао; после ће у рог по други пут да се дуне и они ће одједном да устану и да чекају."** (Кур'ан, поглавље 39: 68)

Међу анђелима налази се и анђео смрти и његови помагачи. Узвишени Бог је казао: **"Он влада робовима Својим и шаље вам чуваре; а кад неке од вас смрт дође, изасланици Наши му без оклевања, душу узму. Они ће после да буду враћени Богу, своме истинском Господару. Само ће Он да поставља питања и Он ће најбрже рачун да своди."** (Кур'ан, поглавље 6: 61-62)

Има анђела који су задужени да носе престо Узвишеног Бога и има оних који су најближи Њему. Узвишени Бог је казао: **"Исусу неће да буде зазорно да призна да је Божији роб, па ни анђелима, Њему најближим."** (Кур'ан, поглавље 4: 172)

Неки анђели су задужени да обављају одређене функције у Рају, а неки анђели су задужени за одређене функције у Паклу. Узвишени Бог је казао: **"О ви који**

верујете, себе и породице своје чувајте од ватре чије ће гориво људи и камење бити и о којој ће анђели строги и снажни да се брину, који ономе што им Бог заповеди неће да се опиру и који ће оно што им се нареди да извршавају." (Кур'ан, поглавље 66: 6)

Постоје анђели који имају задатак да заштите људе. Узвишени Бог је казао: **"Уз сваког од вас су анђели, испред њега и иза њега. По Божијем наређењу над њим бду." (Кур'ан, поглавље 13:11)**

Неки од анђела су задужени да записују човекова дела. Узвишени Бог је казао: **"А над вама бду чувари. Код Нас цењени писари. Који знају оно што радите." (Кур'ан, поглавље 83:10-12)**

Бог је створио анђеле да Га обожавају. Узвишени Бог је казао: **"Његово је оно што је на небесима и на Земљи! А они који су код Њега не зазиру да Му се клањају и не замарају се. Хвале Га и ноћу и дању, не малаксавају." (Кур'ан, поглавље 21: 19-20)**

Нико не зна тачан број анђела осим Бога. Он Узвишени је казао: **А војске Господара твога само Он зна. (Кур'ан, поглавље 74: 31)**

Ко пожели да сазна више о овој теми може да прочита књиге (које се темеље на Кур'ану и аутентичном хадису), које говоре о анђелима и њиховим дужностима.

Стварање џина

Џини су невидљива Божија створења, које је Бог створио да Га обожавају. Узвишени Бог је казао: **"Џине и**

људе Сам створио само зато да Ми се клањају. Ја не тражим од њих опскрбу нити желим да Ме хране, опскрбу даје једино Бог, Моћни и Јаки." (Кур'ан, поглавље 51: 56-58)

Њима су прописани исти верски прописи који су прописани и људима. Узвишени Бог је казао: „Када ти (Мухамеде) посласмо неколико цина да Кур'ан слушају, када дођоше да га чују, они рекоше: 'Пст!' А када се заврши, вратише се народу своме да опомињу. "О народе наш" – говорили су – "ми смо слушали Књигу која се после Мојсија објављује, која потврђује да су истините и оне пре ње, и која ка истини и на Прави пут упућује." (Кур'ан, 46: 29-30)

Алах је створио цинове од ватре. Узвишени Бог је казао: "Он је човека од сасушене иловаче, као што је грнчарија створио, а цине од пламена ватре." (Кур'ан, поглавље 55:14-15)

Узвишени Бог је казао: "Ми смо створили Адама од иловаче, од блата устајалог, а још пре смо створили цине од ватре ужарене." (Кур'ан, поглавље 15: 26-27)

Стварање Адама, мир над њим

Адам је отац човечанству. Узвишени Бог је казао: А када Господар твој рече анђелима: “Ја ћу на Земљи намесника да поставим!” - они рекоше: „Зар ће Ти намесник бити онај који ће на њој неред да чини и крв да пролева? А ми Тебе величамо и хвалимо и како Теби доликује поштујемо.“ Он рече: „Ја знам оно што ви не знате. “И поучи Он (Бог) Адама називима свих ствари,

а онда их предочи анђелима и рече: „Кажите Ми називе њихове, ако истину говорите!“ „Хваљен нека си“ - рекоше они – „ми знамо само оно чему си нас Ти подучио; Ти си Свезнајући и Мудри.“ А када рекосмо анђелима: „Поклоните се Адаму!“ - они се поклонише али Иблис⁽¹¹⁾ не хтеде, он се узохоли и поста неверник. И Ми рекосмо. „О Адаме, живите, ти и жена твоја, у Рају и једите у њему колико год желите и одакле год хоћете, али се овом дрвету не приближујте па да сами себи неправду нанесете!“ И ђаво их наведе да због дрвета посрну и изведе их из онога у чему су били. „Сиђите“ - рекосмо Ми - једни другима ћете непријатељи да budete, и на Земљи ћете да боравите и до рока одређеног ћете да живите!“ И Адам прими неке речи од Господара свога па му Он опрости; Он доиста прима покајање, Он је Милостив. Ми рекосмо: „Силазите из њега сви! Од Мене ће упуство да вам долази а они који упуство Моје буду следили - ничега неће да се боје и ни за чим неће да тугују. А они који не буду веровали и који књиге Наше буду порицали - биће становници Пакла; у њему ће вечно да остану.“ (Кур’ан, поглавље 2: 30-39)

Људи су настали од потомака Адама. Узвишени Бог је казао: "О људи, бојите се Господара свога, Који вас од једног човека ствара." (Кур’ан, поглавље 4: 1)

Посланик, мир над њим, је рекао у вези са овим: „О људи, ваш Господар је један, уистину ваш отац је један. Сви сте ви створени од Адама, а Адам је створен од прашине. Нема предност Арап над неарапом, црна

⁽¹¹⁾ Иблис је властито име ђавола, он није био анђео, био је од цина. У тексту се говори о послушности Богу, ово је била једна сецда/поклоност поштовања, а не обожавања.

особа над белом, нити бела особа над црном, предност може бити само у богобојазности.“ (Хадис бележи Ахмед)

Како је Адам, мир над њим, створен

Узвишени Бог је појаснио да је Адам створен од земље; као што смо приказали на различите начине. У наредном ајету, Узвишени Бог је казао да је Адам створен од прашине: **Исусов случај је код Бога исти као и случај Адамов: од земље га је створио а затим је рекао: „Буди!“ - и он би.** (Кур’ан, 3: 59)

У овом ајету Узвишени Бог је казао да га је створио од иловаче - глине. **"Он вас од земље ствара и час смрти одређује и само Он зна када ће Смак света да буде, а ви опет сумњате."** (Кур’ан, поглавље 6, број ајета 2)

У овом ајету је Узвишени Бог казао да је Адам створен од лепљиве глине - иловаче: **"Упитај их да ли је теже њих створити или све остало што смо створили? (Као што су небеса, Земља, планине итд) - Њих стварамо од лепљиве иловаче."** (Кур’ан, поглавље 37: 11)

Узвишени Бог је казао да је створио човека у етапама од иловаче као што је грнчарија. **"Он је човека од сасушене иловаче, као што је грнчарија, створио."** (Кур’ан, 55:14)

Он, Узвишени је казао, Он га је створио од устајалог блата: **"Ми смо створили Адама од иловаче, од блата устајалог."** (Кур’ан, поглавље 15, број ајета 26)

У сваком случају Адам је створен од једне материје. Узвишени Бог је створио Адама од иловаче и он је прошао кроз различите фазе. Остао је тако све док је то Бог хтео; након тога му је Бог удахнуо душу.

Узвишени Бог је казао: **И кад Господар твој рече анђелима: „Ја ћу да створим човека од иловаче, од блата устајалог и кад му дам лик и у њега удахнем душу ви му се поклоните!“ Сви анђели су се, заједно поклонили, осим Иблиса; он није хтео с њима да се поклони.** (Кур’ан, поглавље 15: 28-31)

Човечанство се након тога рађало из слабе воде као супстанце (сперме). Узвишени Бог је казао: **"Који све савршено ствара, Који је првог човека створио од иловаче, а потомство његово ствара од капи худе текућине, затим му савршено удове уобличи и живот му удахне - и Он вам и слух и вид и памет даје, а како ви мало захваљујете."** (Кур’ан, поглавље 32: 7-9)

Како је први човек створен од прашине, тако ће у њу да се врати, а из ње ће поново да буде оживљен на Судњем дану.

Узвишени Бог је казао: **"Од земље вас стварамо и у њу вас враћамо и из ње ћемо вас по други пут извести."** (Кур’ан, поглавље 20: 55)

Адам, мир над њим и његове особине

Божији Посланик нас је обавестио о његовим особинама. Он, мир над њим, је казао: **„Бог је створио Адама шездесет подлактица дугачког и казао му је: 'Иди и поздрави оне анђеле и послушај како ће они теби**

да узврате на поздрав; а то ће да буде твој поздрав и поздрав твог потомства.' (Он је отишао и казао им је:) 'Ас-саламу алејкум (Божији мир са вама); они одговорише: 'Ас салам алејкум ве рахметулах.' Они су додали: 'ве рахметулах.' Свако ко уђе у Рај биће истих Адамових атрибута; а створења се до данашњих дана континуирано смањују.'"⁽¹²⁾

Зашто се Адамова деца разликују?

Божији Посланик је разјаснио зашто се Адамова деца разликују међу собом у боји коже, карактеру или по природи. Он, мир над њим је казао: "Алах је створио Адама од шаке земље коју је покупио са целе Земље, па су се синови Адамови појавили сходно земљи: Неки међу њима су црвени, неки црни, неки бели, неки жути а неки између тога, неки су благи а неки пргаве нарави, а и лоши и добри и између тога."⁽¹³⁾

Стварање Еве, мајке човечанства

Након што је Бог створио Адама, мир над њим, створена је његова жена из његовог левог ребра да би уз њу био смирен и да би се из њих двоје изродило човечанство. Узвишени Бог је казао: "О људи, бојте се Господара свога, Који вас од једног човека ствара (Адам), а од њега је и другу његову створио, (Ева) и од њих двоје многе мушкарце и жене расејао. И Бога се бојте са именом чијим једни друге молите и родбинске везе не

⁽¹²⁾ Сахикул Бухари 3. део, стр. 1210, бр. хадиса 3148.

⁽¹³⁾ Сахиху Ибн Хибан 14. део, стр. 29, бр. хадиса 6160.

кидајте, јер Бог, заиста, стално над вама бди." (Кур'ан, поглавље 4:1)

Посланик, мир над њим, је казао: „Ко верује у Бога и у Судњи дан нека не узнемирава свога комшију. Понашајте се лепо према вашим женама, јер заиста су оне створене од ребра. Највиши савијен део ребра је његов горњи део. Ако покушате да га исправите, сломиће се а ако га оставите, остаће савијен, зато се понашајте добро према њима."⁽¹⁴⁾

Дом Адама и Еве

Адам и Ева су живели у Рају пре него што су били протерани из њега, због греха којег су починели. Узвишени Бог је казао: А кад смо анђелима рекли: „Сецду учините Адаму!“ – сви су сецду учинили, само Иблис није хтео. „О Адаме“ рекли смо – „овај је доиста непријатељ теби и твојој жени, зато никако не дозволи да он буде узрок вашем изласку из Раја, па да се онда мучиш. У њему нећеш ни да огладниш, ни да будеш го, у њему нећеш ни да ожедниш, нити ћеш жегу да осетиш.“ Али ђаво поче да му баје и да му говори: „О Адаме, хоћеш ли да ти покажем дрво бесмртности и царство које неће да нестане?“ И њих двоје поједоше са њега и указаше им се стидна места њихова па почеше по њима лишће Рајско да стављају - тако Адам није Господара свога послушао и са правог пута је скренуо. После га је Господар његов изабраником учинео, па му је опростио и на Прави пут га упутио. „Излазите из њега сви“ - рече Он - „једни другима ћете да будете непријатељи!“ Од

⁽¹⁴⁾ Сахихул-Бухари, 5. део, стр. 1987, бр. хадиса 4890.

**Мене ће упута да вам долази и онај ко буде следио упуту
Моју неће да залута и неће да буде несрећан. А онај ко
окрене главу од Књиге Моје, тај ће тешким животом да
живи и на Судњем дану ћемо слепим да га оживимо.
(Кур'ан, поглавље 20: 116-124)**

Почетак слања посланика људима

Десет генерација након Адама, мир над њим, људи су се поделили око истине, па је Бог послао посланика. Ибн Абас каже: „Десет генерација између Ноа и Адама људи су се придржавали исправне вере. Након тога људи су се поделили па им је Бог послао Посланика, као преносиоца лепих вести (Рај) и као упозорење за казну (Пакао).“⁽¹⁵⁾

Први посланик послат човечанству био је Ноа, мир над њим. Узвишени Бог је казао: **"Ми објављујемо теби (О Мухамеде) као што смо објављивали Ноји и веровесницима после њега."** (Кур'ан, поглавље 4:163)

Бог нас је обавестио у Кур'ану о именима само појединих изасланика и посланика. Узвишени Бог је казао: **"То су докази Наши које дадосмо Ибрахиму (Авраму) за народ његов. Ми више степене дајемо онима којима Ми хоћемо. Господар твој је, уистину, Мудри и Свезнајући. И Ми му поклонисмо и Исхака и Јакуба; и сваког упутисмо - а Нуха (Ноју) смо још пре упутили - и од потомака његових Давида, и Соломона и Ејуба, и Јусуфа (Јосипа), и Мојсија и Харуна (Аруна) - ето, тако Ми награђујемо оне који добра дела чине - и Зекарија и Јахју (Јована), и Иса (Исуса) и Илјаса - сви су они били добри - и Исмаила и Елјесеа (Елисха) и Јунуса и Лота - и свима смо предност над светом осталим дали. И неке претке њихове и потомке њихове и браћу њихову - њих смо одабрали и на Прави пут смо им указали."** (Кур'ан, поглавље 6:83-87)

⁽¹⁵⁾ Мустедрек ала сахихајн, 2. део, стр. 596, бр. хадиса 4009.

Такође Узвишени је рекао: **Реците: "Ми верујемо у Алаха и у оно што се објављује нама, и у оно што је објављено Ибрахиму, и Исмаилу, и Исхаку, и Јакубу, и унуцима, и у оно што је дато Мусау и Исау, и у оно што је дато веровјесницима од Господара њихова; ми не правимо никакве разлике међу њима, и ми се само Њему покоравамо."** (Кур'ан, поглавље 2:136)

Узвишени Бог је казао: **"И Исмаилу и Идрису и Зулкифлу, а сви су они били стрпљиви."** (Кур'ан, 21:85)

Постојали су и други посланици о којима нас Бог није обавестио. Узвишени Бог је казао: **И о посланицима о којима смо ти пре казивали и о посланицима о којима ти нисмо казивали.** (Кур'ан, поглавље 4:164)

Узвишени Бог је слао веровеснике и посланике са времена на време да упућују људе у Божију веру и да Га обожавају. Сви посланици и веровесници су преносили исту поруку: да треба само један Бог да се обожава, а да не треба да се обожава нешто или неко поред Њега, свако другачије веровање би људе удаљавало од Бога. Узвишени Бог је казао: **Ми смо сваком народу посланике послали: „Богу се клањајте, а идола се клоните!“ И било је међу њима оних којима је Бог на Прави пут указао, а и оних који су заслужили да остану у заблуди; зато путујте по свету да видите како су завршили они који су посланике у лаж утеривали.** (Кур'ан, поглавље 16:36)

Свака нација је била задужена са различитим законима и прописима. Неке нације су биле задужене са прописима са којим друге нису биле. Мудрост у томе јесте како би се испитала послушност тих народа. Узвишени Бог је казао: **"Свима вама смо закон и правац прописали. А да је Бог хтео Он би вас следбеницима једне вере учинео, али Он**

хоће да вас искуша у ономе што вам прописује, зато се такмичите ко ће више добра да учини." (Кур'ан, поглавље 5:48)

Последња порука, била је порука Посланика Мухамеда, мир над њим, који је послат целом човечанству. Узвишени Бог је казао: **"Мухамед није родитељ ниједном од ваших људи, него је Божији посланик и последњи веровесник."** (Кур'ан, поглавље 33: 40)

Једна од порука Божијег Посланика је била та да је позивао људе да верују да постоји само један Бог вредан обожавања, који управља свиме и код кога сви требају да траже уточиште. Ово би их довело до духовне среће и имали би спокој у срцу и у мислима.

Узвишени Бог је казао: **"А тебе смо (О Мухамеде) само као милост световима послали."** (Кур'ан, поглавље 21:107)

Доказ да они који верују у Бога и у Његову објаву достижу истинску срећу је чињеница, јер живе супротно од оних који негирају постојање Бога и Божијег закона, па их то чини да буду збуњени, нервозни и да немају духовни спокој. Они живе и траже смирај у дрогама и лековима за смирење како би попунили празнину духовности. Чак, неке то доводи и до самоубиства.

Ове ствари никог неће да доведу до среће, чак и ако неко осети срећу, то је срећа кратког Рајног даха; то је као када неко пије слану воду да утоли жеђ... он тако своју жеђ не смањује него је повећава.

Веровање у Бога, нека је Он далеко од сваког недостатка којег Му неуки приписују, и покораване Њему сваком би

обрисало све трагове туге и постигли би, заиста, истинску срећу и задовољство у животу.

Ко је човек?

Човек је створење које је Бог обликовао у најбољем складу. Узвишени Бог је казао: **"Ми човека стварамо у складу најлепшем."** (Кур'ан, поглавље 95:4)

Бог је обликовао човека и дао му је складну пропорцију. Узвишени Бог је казао: **"О човече, зашто да те обмањује то што је Господар твој племенит, који те је створио па учинео да си складан и да си усправан."** (Кур'ан, поглавље 82, број ајета 6-8)

Он је обликовао човека у најбољем одговарајућем облику. Узвишени Бог је казао: **"Алах вам је учинео Земљу пребивалиштем, а небо здањем и Он вам лик даје и ликове ваше чини лепим и јелима вас опскрбљује укусним. То је Бог, Господар ваш и нека је Узвишен Бог, Господар светова!"** (Кур'ан, поглавље 40:64)

Бог је човеку дао предност над свим осталим створењима. Узвишени Бог је казао: **"Ми смо синове Адамове, доиста, одликовали; дали смо им да копном и морем путују и опскрбили смо их укусним јелима и дали смо им велике предности над многима које смо створили."** (Кур'ан, поглавље 17:70)

Бог је дао на располагање људима све што је у Свemiру. Узвишени Бог је казао: **"И даје вам да се користите оним што је на небесима и оним што је на Земљи, све је од Њега. То су, заиста, поуке за људе који размишљају."** (Кур'ан, поглавље 45:13)

Људи су посебна створења. Они нису еволуирали из других бића. Узвишени Бог је казао: **"Који све савршено**

ствара, који је првог човека створио од иловаче."
(Кур'ан, поглавље 32:7)

Која је разлика између кур'анског текста који одликује човека и уздиже његов статус и теорије која изједначава човека са животињама?

Кур'ан не описује човека као животињу, осим када не верује и иде стазама страсти и прохтева без ограничавања, и када не користи свој интелект, слух и вид да би размислио о највишим величанственим стварањима небеса и Земље. Узвишени Бог је казао: **"Ми смо за Пакао многе цине и људе створили; они срца имају, а њима не сватају, они очи имају, а њима не виде, они уши имају, а њима не чују; они су као стока чак и гори - они су заиста немарни."** (Кур'ан, 7:179)

Ово је због чињенице да ако неко правилно користи та чула "у размишљању" то би га довело до тога да спозна и поверује у Бога, након Његове Узвишене милости.

Учењак Ибн-ел-Кајим је казао: „Знај да је Бог Узвишени одликовао човека над свим створењима и почастио га тако што га је створио да обожава Бога. Он је све ствари у Свемиру створио и дао на располагање човеку. Он им је подарио знање и изабрао их по вољи Својој. Подарио им је ствари које нису дате никоме. Он је подредио за њих све што је на небесима и на Земљи и оно што је између њих, чак и анђеле која су најближа Његова створења. Он користи анђеле да заштите човека, док је човек будан или док спава и док човек седи или док стоји. Он им је открио Своју Књигу и послао им је Посланике, причао је са њима и тако им се обраћао. Неке људе је изабрао из воље Своје, разговарао је са другима, а други су били веома побожни. Он им је открио Своје тајне и направио им је пребивалишта

из Своје мудрости и љубави. Створио је Рај и Пакао; Његова стварања и заповести, награде и казне су прилагођене људима. Човек је задужен да испуњава наредбе и да се суздржава од забрана; и по тој основи ће бити награђен или кажњен."

Различите фазе стварања човека

На почетку, човек је био безвредан да би се уопште и споменуо. Узвишени Бог је казао: **"Зар је то давно било кад човек није био спомена вредан?"** (Кур'ан, поглавље 76:1)

Затим имамо почетке његовог обликовања од текућине коју људи сматрају нечистом (спермом). Рекао је Узвишени Бог: **"Зар вас од незнатне текућине не стварамо, коју на поуздано место стављамо до рока одређенога?! Таква је Наша моћ; а како смо Ми само моћни!"** (Кур'ан, поглавље 77:20-23)

Ал-Газали је казао: „Нека човек размисли о Божијим благодатима. Бог их је покренуо из стања понизности, безвредности, до нивоа племенитости и угледа. Човек је дошао до постојања, а није био ништа; почео је да живи након што је умро и почео је да говори након што је био нем. Прогледао је након што је био слеп и постао је јак након што је био немоћан, стекао је знање након што је био у незнању, упућен је био након заблуде; постао је богат после сиромаштва. Пре тога, био је ништа, а шта је најгоре него бити ништа?! Након тога је постао неко захваљујући Божијој одредби.“⁽¹⁶⁾

⁽¹⁶⁾ Газали: "Ихјау улумидин", 3. део, 349.стр.

Од чега је човек створен?

Узвишени Бог је појаснио да се човек ствара спајањем мушких и женских полних ћелија. Узвишени Бог је казао: **"Нек човек погледа од чега је створен! Створен је од текућине која се избаци, која између кичме и груди излази."** (Кур'ан, поглавље 86:5-7)

Узвишени Бог је објаснио да ће људи да се рађају кроз овај процес. Узвишени Бог је казао: **"Он од воде ствара људе и чини да су род по крви и по тазбини. Господар твој је Моћан за све."** (Кур'ан, поглавље 25:54)

Он Узвишени је појаснио да је фетус задржан на сигурном месту, далеко од спољних фактора, док Бог не пошаље одредбу кад да изађе напоље. Узвишени Бог је казао: **"Зар вас од незнатне текућине не стварамо, коју на поуздано место стављамо (утроба) до рока одређенога?! Таква је Наша моћ; а како смо Ми само моћни."** (Кур'ан, поглавље 77:20-23)

Узвишени Бог је појаснио да фетус пролази кроз три фазе таме. Пролази кроз посебне фазе све док не достигне, Божијом моћи, крајну фазу, а онда долази на овај свет. Узвишени Бог је казао: **"Он вас ствара у утробама матера ваших, дајући вам ликове, један за другим у три тмине. То вам је ето Бог, Господар ваш, Његова је власт, нема бога осим Њега, па куда се онда одмећете?"** (Кур'ан, поглавље 39:6)

Етапе кроз које човек пролази

Прва фаза: Кап мешовите течности која је настала резултатом мешања мушке и женске течности. Узвишени Бог је казао: **"И да Он пар мушко и женско ствара, од капи семена кад се избаци."** (Кур'ан, поглавље 53: 45-46)

У овој фази или ће се Божијом вољом помешати сперма са женском течношћу која продире у јајнике. То је процес оплодње женског јајника сперматозоидом. Или сперматозоид уопште не доспе до јајника, Божијом одредбом, онда угине и сперматозоид и јајна ћелија. А када дође до мешања (спајања) сперматозоида и јајника онда долази до оплодње и формирања „угрушка“ што представља почетак стварања човека. Узвишени Бог је казао: **"Ми човека од смесе семена стварамо да би смо га на кушњу ставили и чинимо да он чује и да види."** (Кур'ан, 76: 2)

У овој фази почиње да добија људска својства. Узвишени Бог је казао: **"Проклет нека је човек! Колико је он само незафалан! Од чега га Он ствара? Од капи семена га створи и постави га у одговарајућој мери."** (Кур'ан, 80:17-19)

Пол фетуса је такође одређен у овој фази. Узвишени Бог је казао: **"Божија је власт на небесима и на Земљи. Он ствара шта хоће! Он поклања женску децу коме хоће, а коме хоће мушку, или им даје и мушку и женску, а кога хоће учини без порода; Он уистину све зна и све може."** (Кур'ан, поглавље 42: 49-50)

Узвишени Бог је, такође, казао: **"Он вас обликује у материцама како Он хоће; нема бога осим Њега, силног и мудрог!"** (Кур'ан, поглавље 3: 6)

Ако мешовита течност не остане везана за материцу онда би се, Божијом вољом, уклонила из утробе. Узвишени Бог је казао: **"Алах зна шта свака жена носи и колико се материце стежу, а колико се шире; код Њега све има меру."** (Кур'ан, поглавље 13:8)

Божијом вољом би се смеша закачила за материцу и ушла би у „алак“ - “ зақвачак“ фазу. То би се усадило на зид материце и почео би сам да се храни. Узвишени Бог је казао: **"А у материце смештамо шта хоћемо, до рока одређеног, затим чинимо да се као дојенчад рађате и да после до мужевног доба узрастате."** (Кур'ан, поглавље 22:5)

Друга фаза: Назива се „угрушак“ (налик угрушку згрушане крви) због чињенице да се качи само на зид материце и храни се крвљу мајке. Узвишени Бог је казао: **"Читај, у име Господара твога који ствара, ствара човека од угрушка!"** (Кур'ан, поглавље 96:1-2)

Узвишени Бог је, такође, казао: **"Зар човек мисли да ће сам себи препуштен да буде, да неће да одговара? Зар није био кап семена која се убаци, затим угрушак коме Он онда пол (мушки или женски) одреди и складан му лик, затим учини."** (Кур'ан, поглавље 75:36-8)

Трећа фаза: Назива се „мудгах“ (груда меса) због чињенице да у овој фази изгледа као ижвакани комад меса. Узвишени Бог је казао: **"Затим од угрушака груду меса створимо, па од груде меса кости направимо."** (Кур'ан, поглавље 23:14)

У овој фази, фетус покушава да добије људски облик све док не добије коначан облик. Узвишени Бог је казао:

"Богу ништа није тајна ни на Земљи ни на небу! Он вас обликује у материцама како Он хоће; нема бога осим Њега, силног и мудрог." (Кур'ан, поглавље 3: 5-6)

У овој фази душа се удахне унутар фетуса. Узвишени Бог је казао: **"Затим му савршено удове уобличи и живот му удахне. Он вам и слух и вид и памет даје, а како ви мало захваљујете."** (Кур'ан, поглавље 32: 9)

Постоје посебни временски периоди за сваку фазу, као што је споменуто у казивању од Ибн Месуда, да је казао: ***"Причао нам је Божији Посланик, мир над њим, а он је онај који истину говори и коме истина долази :"***Заиста стварање сваког од вас бива у утроби његове мајке четрдесет дана, затим исто толико буде алека (угрушак – заквачка), затим исто толико буде мудга (комад меса), затим Алах пошаље анђела коме се нареди да запише четири одредбе: његово дело, опскрбу, период живота и да ли ће бити сретан или несретан. Затим се у њега удахне душа." (Хадис бележе Бухари и Муслим)

Шта је душа?

Душу не можемо ни да видимо, а ни да разумемо, али верујемо у њено постојање јер видимо и осећамо њене трагове. Душа је један од највећих доказа постојања Узвишеног Бога. Такође служи за побијање ставова материјалистима који желе опипљиве доказе за постојање Бога које би могли да осете својим чулима, а верују у постојање душе иако је нису спознали својим чулима. Душа је једна од Божијих тајни и нико не зна праву

стварност осим Бога, а сваки покушај човека да је истражи је узалудан. Узвишени Бог је казао: **"Питају те (Мухамеде) о души. Реци: „Шта је душа - само Господар мој зна, а вама је дато мало знања.“** (Кур'ан, поглавље 17: 86)

Ар-Рагхиб ал-Асфхани је казао: „Душа је нешто са чиме тело долази у живот, помера се, осећа, сазнаје, изграђује ставове, поприма одлике и постаје функционално. Такође разликује добро од зла и у стању је да воли. Када особа изгуби душу, неће моћи да поседује било коју од ових особина и тада ће да постане лешина. Да ли је то део који је повезан са духовним карактеристикама, као што су и физичке карактеристике везане за тело."⁽¹⁷⁾

У овој фази (мудгах) су формиране кости, а затим су одевене месом. Узвишени Бог је казао: **"Па од груде мяса кости направимо а онда кости месом заоденемо."** (Кур'ан, поглавље 23:14)

Узвишени Бог је казао у причи о Узејру: **"А погледај и кости види како их састављамо, а онда их месом облажемо. И кад њему би јасно, он повика: "Ја знам да Алах све може!"** (Кур'ан, поглавље 2:259)

Фетус наставља да се развија све док му Бог Узвишени не одреди прописано време доласка и појављивања на овом свету. Узвишени Бог је казао: **"А ни плодови не излазе из цветних чашки својих и ниједна жена не занесе и не роди, а да Он то не зна."** (Кур'ан, поглавље 41:47)

⁽¹⁷⁾ Ез-Зериату Ила Мекаримиш-Шериати, стр: 75.

Наш Узвишени Господар је појаснио фазе човековог стварања од почетка до краја у једном ајету који јасно открива и појашњава наднаравност Кур'ана који је објављен Мухамеду, нека је мир над њим, пре више од 1400 година и који јасно доказује истинитост његовог, нека је мир над њим, посланства и мисије. Бог Узвишени каже: **Он (Мухамед) не говори по хиру своме, то је само објава која му се обзнањује.** (Кур'ан 53: 3-4) Узвишени Бог је казао: **"Ми човека од бити земље стварамо, затим га као кап семена на сигурно место стављамо, па онда кап семена угрушком учинимо, затим од угрушка груду мяса створимо, па од груде мяса кости направимо, а онда кости месом заоденемо, и после га, као друго створење оживимо - па нека је узвишен Бог, најлепши Створитељ! Ви ћете после тога да умрете, затим ћете на оном свету да будете оживљени."** (Кур'ан, поглавље 23:12-16)

У следећем ајету, Узвишени Бог је казао: **"О људи, како можете да сумњате у оживљење, па Ми вас стварамо од земље, затим од капи семена, потом од угрушака, затим од груде мяса видљивих и невидљивих удова, да вам покажемо моћ Нашу! А у материце смештамо шта хоћемо, до рока одређеног, затим чинимо да се као дојенчад рађате и да после до мужевног доба израстете; једни од вас умиру (млади), а други дубоку старост доживе, па зачас заборављају оно што знају. И ти видиш земљу како је замрла, али кад на њу кишу спустимо, она устрепће и узбуја, и из ње изникне сваковрсно биље прекрасно, зато што Бог постоји, и што је Он кадар мртве да оживи, и што Он све може."** (Кур'ан, поглавље 22:5-6)

Истину је рекао Бог Узвишени када каже: **"Ми ћемо да им пружимо доказе Наше у просторствима свемирским, а и у њима самима, док им не буде сасвим јасно да је Кур'ан истина. А зар није довољно то што је Господар твој о свему обавештен?"** (Кур'ан, поглавље 41:53)

Професор Кејт Мур⁽¹⁸⁾ у својој књизи "Развој човека" је казао: „Не налазим никакву потешкоћу у прихватању чињенице да је Кур'ан Божији (Алахов) говор. Описи фетуса у Кур'ану не могу бити засновани на научној спознаји у 7. веку, већ је једино разумно објашњење да су то описи који су Мухамеду, нека је мир над њим, објављени од Алаха (Бога).“

⁽¹⁸⁾ Он је доктор и професор за ембриологију, на Торонто Универзитету у Канади. Текст је преузет из књиге „Добио сам Мухамеда и нисам изгубио Исуса" писца Абдул-Му'тија Ед-Далатија.

Стварност живота на овом Свету

Узвишени Бог нам је појаснио реалност живота на овом свету и објаснио нам да је он као пролазна сенка, Он је казао: **"Знајте да живот на овоме свету није ништа друго до игра и разонода и улепшавање и међусобно хвалисање и надметање именима и бројем деце! Пример за то је биље чији раст после кише одушевљава ратаре, оно затим буја али га после видиш пожутела, да би се на крају скршило. А на оном свету је тешка патња (за невернике) и Божији опрост и задовољство (за вернике); живот на овоме свету је само варљиво наслађивање."** (Кур'ан, поглавље 57:20)

Он је објаснио да је овај свет искушење и варљиво уживање за људе те да ми морамо да будемо опрезни према томе. Узвишени Бог је казао: **"Све што вам је дато само је уживање у животу на овом свету, а оно што је код Бога боље је и трајније за оне који верују и који се у Господара свога уздају."** (Кур'ан, поглавље 42: 36)

Бог указује да живот на овоме свету није трајан, и да нас он води у вечни живот након смрти. Живот на овом свету је као парче плодног земљишта. Особа ће да пожње само оно што је засадила: ако је чинео добра дела вратиће му се на добро, ако је чинео зло, вратиће му се злим. Узвишени Бог је казао: **"Наведи им као пример да је живот на овом свету као биље, које и после натапања водом коју Ми са неба спуштамо ипак постане суво и ветрови га разнесу. А Бог све може! Богатство и синови су украс у животу на овоме свету, а добра дела која вечно остају, биће од Господара твога боље награђена и оно у шта човек може да се поузда."** (Кур'ан, поглавље 18: 45-46)

Он, Узвишени је такође казао: **Свима њима, и једнима и другима, дајемо дарове Господара твога; а дарови Господара твога нису никоме забрањени. Гледај како једнима дајемо предност над другима; а на ономе свету разлика у степенима и предностима биће, доиста већа.** (Кур'ан, 17:20-21)

Сехл ибн Са'д је казао: „**Божији Посланик, мир над њим, је прошао кроз место Зул-Хулајфа и угледао је лешину од овце, па је казао: 'Да ли ова животиња има икакву вредност код свог власника?'** Затим је казао: **'Тако ми Онога у чијој је руци моја душа, овај свет је још мање вредан код Бога, него ова животиња свом власнику. Да овај свет (дуњалук) вреди код Алаха као крило мушице, не би дозволио неверницима да са њега попију гутљај воде.'**”(19)

Узвишени Бог нас подстиче да тражимо награду на будућем свету. Он, Узвишени је казао: **Али, ви више живот на овом свету волите, а онај свет је бољи и вечан је.** (Кур'ан, поглавље 87:16-17)

Божији Посланик, мир над њим, је казао: „**Тако ми Бога, живот на дуњалуку (овом свету) је у поређењу са другим светом попут умакања прста неког од вас у море, па нека погледа колико воде изађе за прстом када га извади из воде.'**”(20)

Неће нико да ужива у награди на оном свету осим најбоља створења, то су они које је Узвишени Бог изабрао и са којима је задовољан.

(19) Мустедрек ала сахихајн, 4. део, стр. 341, бр. хадиса 7847.

(20) Сахиху Муслим, 4. део, стр. 2193, бр. хадиса 2858.

Узвишени Бог је казао: **"Ономе ко удељује, и не греши и оно најлепше сматра истинитим, њему ћемо Рај да припремимо; А ономе који тврдичи и који се осећа независним, и оно најлепше (ислам) сматра лажним њему ћемо Пакао да припремимо."** (Кур'ан, поглавље 91:5-10)

То не значи да човек треба да постане монах и да се одрекне добрих и дозвољених ствари у овом животу као што су храна, пиће, одећа и брачни однос. Узвишени Бог је казао: **Реци (о Мухамеде): "Ко је забранио Божије украсе, које је Он за робове Своје створио и укусна јела?"** (Кур'ан, поглавље 7:32)

Посланик, мир над њим, је казао: **„Јак верник је бољи и дражи Богу од слабог верника, али у обојици је добро. Тежи за оним што ће ти користити, тражи помоћ од Бога и немој клонути! Ако те нешто задеси, не реци: Да сам урадио то и то, било би то и то, него реци: То је Божија одредба и Он чини шта хоће, јер „да сам“ отвара врата шејтану.“**⁽²¹⁾

Оно на шта нам вера указује је да будемо умерени у нашим поступцима. Узвишени Бог је казао: **"Не држите руку своју стиснуту, а ни посве отворену - да не би прекор заслужио и без ичег остао."** (Кур'ан, поглавље 17:29)

⁽²¹⁾ Сахиху Муслим, 4. део, стр. 2052, бр. хадиса 2664.

Који је циљ у стварању људи и цена?

Бог је створио људе и цене да само Њега обожавају. Узвишени Бог је казао: **"Цине и људе сам створио само зато да ми се клањају. Ја не желим од њих опскрбу нити желим да Ме хране, опскрбу даје једино Бог, Моћни и Силни!"** (Кур'ан, поглавље 51: 56-8)

Човек није створен без сврхе. Узвишени Бог је казао: **"Зар сте мислили да смо вас узалуд створили и да Нам се нећете повратити? И нека је Узвишен Бог, Владар истинити, нема другог Бога осим Њега, Господара свемира Величанственога."** (Кур'ан, поглавље 23, број ајета 115-116)

Бог је слао човечанству у различитим временским периодима посланике да појасне веру људима и да их упуте на Прави пут који води до Божијег задовољства. Узвишени Бог је казао: **"Сви људи су сачињавали једну заједницу а Бог је слао веровеснике да доносе радосне вести и опомене, и по њима је слао Књигу, саму истину, да се по њој суди људима у ономе у чему се не би они слагали. А повод неслагања била је међусобна завист, баш од оних којима је дата Књига и то када су им већ били дошли јасни докази; и онда би Бог вољом Својом, упутио вернике да свате праву истину о ономе у чему се нису слагали. А Бог указује на Прави пут ономе коме Он хоће."** (Кур'ан, поглавље 2: 213)

Ово се дешавало све док објаве нису биле пренесене. Објава је завршена поруком Мухамеда, мир над њим, који је послат целом човечанству. Узвишени Бог је казао: **"Ми смо те (о, Мухамеде) послали свима људима да радосне**

вести доносиш и да опомињеш, али већина њуди не зна." (Кур'ан, поглавље 34: 28)

Задатак који је дат људима је веома јасан и дефинисан, а то је да се клањају само Узвишеном Богу који их је створио. Ко проведе време и свој живот радећи за шта је створен, постићи ће праву срећу, чак иако он поседује мале радости овог живота, а ко год не ради за оно за шта је створен наићи ће на губитак у животу, на психолошке проблеме, на депресију и тугу у овом животу, па чак и да им буду све забаве и сва уживања овог света доступна. Узвишени Бог је казао: **"А онај ко окрене главу од Књиге Моје, тај ће тешким животом живети и на Судњем дану ћемо га слепим оживети."** (Кур'ан, поглавље 20: 124)

Све на овом свету створено је са јасним разлогом, из мудрости и вишег циља, сватили ми то или не. Узвишени Бог је казао: **"Ми нисмо узалуд створили небо и Земљу и оно што је између њих; тако мисле неверници, па тешко неверницима кад буду у ватри!"** (Кур'ан, поглавље 38: 27)

Обожаване Бога се постиже кроз испуњавање Његових заповести и уздржавањем од Његових забрана, а све у складу са Његовим законом. Узвишени Бог је казао: **"И доиста, ово је прави пут мој, па се њега држите и друге путеве не следите, па да вас одвоје од пута Његовог; - ето, то вам Он наређује, да бисте се греха клонили."** (Кур'ан, поглавље 6: 153)

Бог је прописао да се треба држати што даље од прохтева оних који говоре о Богу оно што Он није прописао, све једно чинели они то намерно или ненамерно. Узвишени Бог је казао: **Реци: "Господар мој забрањује разврат, и јавни и потајни, и грехе, и неоправдано**

насиље, и да Алаху сматрате равним оне за које Он никакав доказ објавио није, и да о Алаху говорите оно што не знате." (Кур'ан, поглавље 7: 33)

Крај

Крај сваког живог бића на овом свету је смрт... Нико не може да побегне од тога. Узвишени Бог је казао: **"Све што је на Земљи пролазно је, остаје само Господар твој, Величанствени и Племенити."** (Кур'ан, поглавље 55:26-7)

Колико год да се човек труди да избегне смрт неће бити у могућности да то уради. Узвишени Бог је казао: **"Реци: Смрт од које бежите заиста ће да вас стигне. Затим ћете Ономе који познаје невидљиви и видљиви свет да будете враћени и Он ће да вас обавести о ономе што сте радили."** (Кур'ан, поглавље 62: 8)

Колико год човек да се труди да продужи свој живот он не би успео у томе јер је већ о томе одређено. Узвишени Бог је казао: **"Сваки народ има свој крај и кад дође његов крај, неће моћи ни за трен један ни да га одложи ни да га убрза."** (Кур'ан, поглавље 7: 34)

Бог изазива људе и цине који сумњају у постојање Бога, Створитеља, који их је створио, следећим ајетом: **"А зашто ви кад душа до гуше допре, и када ви будете гледали, а Ми смо му ближи од вас, али ви не видите, зашто је онда кад нисте у туђој власти не повратите, ако истину говорите?"** (Кур'ан, поглавље 56: 83-7)

Након смрти, свако ће да поверује, али му то неће користити, и неће да има прилику да се поврати на овај свет да постане верник и ради добра дела. Узвишени Бог је казао: **"Кад неком од њих смрт дође, он узвикне: „Господару мој, поврати ме да урадим какво добро у ономе што сам оставио!“ - Никада! То су речи које ће он узалуд да говори - пред њима ће препрека да буде све до**

дана када ће да буду оживљени." (Кур'ан, поглавље 23: 99-100)

Само Бог зна када и где ће човек да умре. Узвишени Бог је казао: "Само Бог зна кад ће Смак света да наступи, само Он спушта кишу и само Он зна шта је у материцама, а човек не зна шта ће сутра да заради и не зна човек у којој ће земљи да умре; Бог, уистину све зна и о свему је обавештен." (Кур'ан, поглавље 31: 34)

Постоје две врсте смрти: велика и мала смрт. Велика смрт је када душа напусти тело без повратка, а мала смрт је сан када душа напусти тело и када му се враћа након тога (кад се човек пробуди). Узвишени Бог је казао: "Бог узима душе у часу њихове смрти, а и оних који спавају, па задржава оне којима је одредио да умру, а оставља оне друге до рока одређеног. То су, заиста, докази за оне који размишљају." (Кур'ан, поглавље 39, број ајета 42)

Шта се дешава након смрти

Након смрти људи ће да буду оживљени и сакупљени. Узвишени Бог је казао: **"Зато што Бог постоји и што је Он кадар мртве да оживи и што Он све може и што ће Час оживљења, у то нема сумње, доћи и што ће Алах оне у гробовима оживити."** (Кур'ан, поглавље 22: 6-7)

Неверници већ вековима не верују у оживљавање након смрти и у полагање рачуна. То није ништа ново. Узвишени Бог је казао: **"Неверници тврде да неће да буду оживљени. Реци: „Хоћете, Господара ми мога, сигурно ћете да будете оживљени, па о ономе што сте радили, доиста, ћете да будете обавештени!“ А то је Богу лако."** (Кур'ан, поглавље 64: 7)

Многи се труде да одведу људе на странпутицу и одбацују чињеницу да ће да буду оживљени након смрти. Узвишени Бог је казао говорећи о таквима: (Неверници кажу) **Зар вама он (посланик) да прети да ћете, пошто помрете и земља и кости постанете, доиста да будете оживљени? Далеко је, далеко оно чиме вам се прети! Постоји живот само на овоме свету, ми живимо и умиремо, а оживљени нећемо бити.** (Кур'ан, поглавље 23: 35-37)

Они сматрају свој живот и смрт више чињеницом природе и не сватају да су (живот и смрт) такође створени попут њих. Узвишени Бог је казао: (Неверници кажу) **"Постоји само наш живот земаљски, живимо и умиремо, једино нас време уништи" - говоре они. А они о томе баш ништа не знају, они само нагађују.**" (Кур'ан, поглавље 45:24)

Неки су чак тражили немогуће доказе како би почели да верују. Узвишени Бог је казао: **"А ови, (Курејшије) доиста, говоре: „Постоји само наша прва смрт, ми нећемо бити оживљени; претке наше нам доведите, ако је истина то што говорите!“** (Кур'ан, поглавље 44:34-36)

Бог Узвишени им одговара па каже: **Они говоре: „Зар кад се у кости и прашину претворимо, зар ћемо, као нова бића, доиста да будемо оживљени?“ Реци: „Хоћете, и да сте камење или гвожђе или било какво створење за које мислите да не може да буде оживљено.“ – „А ко ће да нас у живот врати?“ - упитаће они, а ти реци: „Онај који вас је први пут створио" а они ће према теби одмахнути главама својим и упитаће: „Када то?“ Ти реци: „Можда ускоро!“** (Кур'ан, поглавље 17: 49-52)

Они одбијају да верују у Судњи Дан (Дан полагања рачуна). Узвишени Бог је казао: **А неверници говоре: „Час оживљења неће да нам дође!“ Реци: „Хоће, тако ми Господара мога који зна и оно што је скривено, засигурно ће да вам дође.“** Њему не може ништа, ни трунчица једна ни на небесима ни на Земљи да измакне и не постоји ништа, ни мање ни веће од тога, што није у јасној Књизи - да награди оне који верују и који добра дела чине - њих чека опрост и опскрба племенита - а да казни најболнијом патњом оне који се против доказа наших боре, настојећи да их онемогуће." (Кур'ан, поглавље 34: 3-5)

Тога Дана, Бог ће да оживи сва створења. Узвишени Бог је казао: **"Створити све вас и све вас оживети исто је**

као створити и оживети једног човека; Бог, заиста, све чује и све види. (Кур'ан, поглавље 31: 28)

Бог ће их окупити све заједно тога Дана, Дана полагања рачуна. Узвишени Бог је казао: **"Реци: И древни и каснији, у одређено време, једног одређеног дана биће сакупљени."** (Кур'ан, поглавље 56: 49-50)

Тога дана никоме се неће одгодити полагање рачуна (суђење), нити ће ко бити изостављен од почетка стварања света па до његовог краја. Узвишени Бог је казао: **"И само Ми знамо оне који су вам претходили и само Ми знамо оне који ће после да дођу."** (Кур'ан, поглавље 15: 24)

Бог ће да суди целом човечанству сходно томе; ако су чинели добра дела, биће награђени за то, а ако су чинели зла дела биће кажњени. Узвишени Бог је казао: **"Онога дана када сваки човек пред собом нађе добро дело које је урадио и лоше дело које је учинео - пожелеле да се између њих и њега налази огромна удаљеност. А Бог вас на Себе подсећа и Бог је милостив према Својим робовима."** (Кур'ан, поглавље 3: 30)

Узвишени Бог је такође казао: **"На Дан када их Алах све оживи, па их обавести о оном шта су радили; Алах је о томе рачун свео, а они су то заборавили – Алах је свему сведок."** (Кур'ан, поглавље 58: 6)

Тога великог Дана, људи ће да се одрекну својих најближих и највољенијих особа. Узвишени Бог је казао: **"А кад дође глас заглушујући, на Дан кад ће човек од брата свога побећи и од своје мајке и од оца свога и од жене своје и од синова својих. Тога Дана ће се сваки човек само о себи да се брине."** (Кур'ан, поглавље 80: 33-37)

Када грешници угледају ватру својим властитим очима, пожеље да се од ватре откупе својим вољеним особама. Узвишени Бог је казао: **"Тога дана једни друге ће препознати. неверник би једва дочекао да се од патње тога Дана искупи синовима својим и женом својом и братом својим и породицом својом која га штити, и свима осталим на Земљи само да се избави."** (Кур'ан, поглавље 70: 11-14)

Кад тај Дан наступи нико не може ни откуп да тражи, а ни да се заузме за неког, осим уз Божију дозволу. Узвишени Бог је казао: **"Када би све оно што је на Земљи било у поседу неверника, и још толико, и када би хтели да се откупе од патње на ономе свету, не би им се примило. Њих чека мука несносна."** (Кур'ан, поглавље 5: 36)

Једино што ће бити прихваћено тога Дана јесу исправна добра дела. Узвишени Бог је казао: **"Ни богаство ваше ни деца ваша неће да вас учине Нама блиским; само оне који буду веровали и добра дела чинели чека вишеструка награда за оно што су радили, и они ће у високим одајама (Раја) бити сигурно."** (Кур'ан, поглавље 34: 37)

Тога Дана: **"Ни једном човеку неће бити од користи то што ће тада да поверује, ако пре није веровао, или ако није као верник, какво добро дело урадио."** (Кур'ан, 6: 158)

Сва материјална добра која су људима била од помоћи током живота ће да нестану тог Дана. Узвишени Бог је казао: **"А доћи ћете нам појединачно, онакви какве смо вас први пут створили, напустивши добра која смо вам били даровали."** (Кур'ан, поглавље 6: 94)

Једино ће да остану дела која су стекли на овом свету; било да су лоша или добра дела. Узвишени Бог је казао: **"Онај ко буде урадио колико трун добра видеће га, а онај ко буде урадио колико трун зла видеће га."** (Кур'ан, поглавље 99:7-8)

Шта ће да се деси након проживљења?

Након проживљења човек ће да оде или у Рај или у Пакао, који су вечни. Његови становници живеће заувек у својим пребивалиштима. Човечанству ће да суди Бог који је Праведни и који људима неће учинети никакву неправду. Узвишени Бог је казао: **"Ми ћемо на Судњем дану исправне ваге да поставимо, па никоме криво неће да буде учињено; ако нешто буде тешко колико зрно горушице, Ми ћемо за то да казнимо или да наградимо."** (Кур'ан, поглавље 21: 47)

Сваком народу ће да се суди према верозакону који им је Бог објављивао, а долазили су им и посланици да их опомињу. Узвишени Бог је казао: **"На Дан када позовемо све људе са вођама њиховим, они којима се књига њихова да у десну руку њихову читаће књиге своје и неће им бити ни колико трун један учињена неправда; онај ко је на овом свету био слеп (нису желели да спознају Божије знакове и нису веровали у Њега) биће слеп и на оном свету и биће далеко од свакога добра."** (Кур'ан, поглавље 17: 71-72)

Муслимани ће да уђу у Рај, чије је уживање вечно, зато што су веровали у једног Бога и зато што су чинили добра дела. Испуњавали су обавезе које су Бог и Посланик захтевали и уздржавали су се од оног што је Бог забранио. Нико неће да умре у Рају као што нас је наш Господар, Бог Узвишени обавестио, говорећи: **"А они који су се Бога бојали, они ће на сигурном месту да буду, усред башта и извора, у свили и кадифу ће да буду обучени и једни према другима. Ето, тако ће да буде и Ми ћемо да их женимо хуријама, крупних очију. У њима ће моћи сигурно коју хоће врсту воћа да траже; они после оне**

прве смрти, смрт више неће да доживе и Он ће да их сачува патње у огњу, то ће да буде благодат од Господара твога; то ће, заиста, да буде успех велики!" (Кур'ан, поглавље 44: 51-57)

О благодатима становника Раја Посланик, мир над њим, нас је обавестио да је Узвишени Бог казао: **„Припремио сам Мојим добрим робовима, оно што око није видело, што уво није чуло и што човеку не може ни наум пасти. Ово је оно што је речено и у Кур'ану: „И нико не зна какве их, као награда за оно што су чинели, скривене радости чекају.”**⁽²²⁾ (Хадис бележи Бухарија и Муслим)

Посланик, мир над њим, је казао: **„Прва скупина која ће ући у Рај биће (блистави) попут пуног Месеца. Они који буду улазили иза њих блистаће попут најсјајније звезде на небу. У њему неће ни малу ни велику нужду обављати, нити се усекњивати нити пљувати. Чешљеви ће им бити од злата, а зној ће им мирисати попут мошуса. Кадиће се алојиним дрветом. Жене ће им бити хурије лепих очију. Биће сви у лику њиховог оца Адема, шездесет лаката високог од земље.”**⁽²³⁾

Џабир преноси да је Посланик, мир над њим казао: **„Заиста ће становници Раја јести и пити, али неће пљувати, неће мокрити и обављати велику нужду, и неће се осекивати. А асхаби**⁽²⁴⁾ **су упитали: 'А шта бива са храном?' Он им одговори: 'Биће само нешто попут**

⁽²²⁾ Ас-Сацдах 17.

⁽²³⁾ Сахих ибн Хибан, 16. део, стр. 464, бр. хадиса 7437.

⁽²⁴⁾ Блиски пријатељи посланика Мухамеда, они који су га барем једном у животу срели а притом били муслимани и умрли као такви.

подригивања (мириса миска) и зноја који ће имати мирис миска. И они ће славити Узвишеног и захваљивати Му спонтано као што ви спонтано дишете.!"⁽²⁵⁾

Зеид бин Аркам је казао: „Човек који је био јевреј је дошао код Посланика, мир над њим, и казао је: 'О Ебу Касим (Мухамеде)! Да ли мислиш да ће људи који буду у Рају да једу и да пију?' Божији Посланик, мир над њим, му је одговорио: 'Тако ми Онога у чијој је руци моја душа, свако од вас ће да има снагу коју имају стотину мушкараца што се тиче јела, пића и сексуалног односа.' Јевреј је казао: 'Онај ко једе и пије мора да се олакша.' Божији Посланик, мир над њим, му је одговорио: 'Ослободиће се путем зноја кроз кожу, чији ће мирис бити попут миска и тим путем ће њихов стомак да се празни.'"⁽²⁶⁾

Ебу Хурејре преноси да је Посланик, мир над њим, казао: „Гласник ће повикати: 'Вечно ћете здрави бити и никада се нећете разболети, вечно ћете живи бити и никада нећете умрети, вечно ћете млади бити и никада нећете остарити, и вечно ћете уживати и никада жалосни нећете бити. То су вам речи Узвишеног: И њима ће се довикнути: *Тај Рај сте у наследство добили за оно што сте чинели.*'"⁽²⁷⁾

Божији Посланик, нека је мир над њим, је појаснио која је најмања награда у Рају па каже: **“Ја, уистину, знам који ће човек последњи изаћи из Пакла и последњи ући у Рај. Човек који ће из Ватре изаћи пужући. Свевишњи**

⁽²⁵⁾ Сахиху Муслим, 4. део, стр. 2180, бр. хадиса 2835.

⁽²⁶⁾ Сахих Ибн Хибан, 16. део, стр. 443, бр. хадиса 7424.

⁽²⁷⁾ Сахиху Муслим, 4. део, стр. 2182, бр. хадиса 2837.

Алах ће му рећи: ‘Уђи у Рај!’ Отићи ће до његових врата, па ће му се учинети да се Рај испунио, те ће се вратити и рећи: ‘Господару, Рај је пун!’ Свевишњи Алах опет ће му рећи: ‘Уђи у Рај!’ Он ће опет отићи до његових врата, па ће му се опет учинети да се испунио, те ће се вратити и рећи: ‘Господару, Рај је пун!’ Свевишњи Алах опет ће му рећи: ‘Уђи у Рај! У њему ћеш имати колико дуњалук (овај свет) и десетероструко толико.’ Човек ће упитати: ‘Зар ме исмејаваш’”, или је рекао: “Човек ће упитати: ‘Зар ми се смејеш а Ти си Владар!’” Видео сам Посланика, мир над њим: насмејао се толико да су се указали његови очњаци. Говорило се: ‘Тај ће човек имати најнижи ступањ у Рају.’”⁽²⁸⁾

Док за невернике који одбијају да верују у посланике и објаве са којима су долазили, њихов крај ће да буде Пакао, а остаће у њему заувек. Узвишени Бог је казао: “А невернике чека ватра паклена, они неће да буду на смрт осуђени и неће да умру, и неће да им се патња у њему ублажи, ето тако ћемо сваког неверника да казним, они ће у њему да јаучу: „Господару наш, избави нас, чинићемо добра дела, другачија од оних која смо чинели.“ А зар вас нисмо оставили да живите довољно дуго да би имао времена да размисли онај који је требао да размисли, а долазио вам је и онај који опомиње? Зато искусите патњу, неверницима нема помоћи!” (Кур’ан, поглавље 35: 36-37)

Племенити Посланик, мир над њим, нам је описао најмању казну човека у Паклу говорећи: “Од свих

⁽²⁸⁾ Сахихул Бухари, 5. део, стр. 2402, бр.хадиса 6202.

становника Ватре Ебу Талиб има најблажу казну, на његовим ногама је обућа од које му мозак кључа."⁽²⁹⁾

Још један фактор који ће да повећа радост и благослов људи у Рају и патњу људи у Паклу је то што је Божији Посланик, мир над њим, споменуо говорећи: **"Када становници раја уђу у Рај а становници пакла у Пакао, донијет ће се смрт у облику црно-белог овна и поставити између Раја и Пакла. Становници Раја ће бити упитани: 'Знате ли шта је ово?' Пажљиво ће га прегледати и посматрати, па ће рећи: 'Ово је смрт.' Затим ће становници Пакла бити упитани: 'Знате ли шта је ово?' И они ће га пажљиво проматрати и прегледати, а затим одговорити: 'Ово је смрт'. Биће наређено да се закоље, након чега ће се рећи: 'О становници Раја , вечност, а не смрт! О становници Пакла, вечност, а не смрт!'"**⁽³⁰⁾ Затим је Посланик, мир над њим, проучио: **"И подсети их на Дан туге када ће да буде са полагањем рачуна завршено, а они су равнодушни били и нису веровали."** (Кур'ан, поглавље 19: 39)

Такође Посланик, мир над њим, каже: **"Нико од вас неће ући у Рај све док не буде видео своје место у Ватри које би га чекало да је чинео лоша дела, како би још више био зафалан Алаху. И нико од вас неће ући у Ватру све док не види своје место у Рају које би га чекало да је био добар, како би му се туга још више повећала."**⁽³¹⁾

⁽²⁹⁾ Сахиху Муслим

⁽³⁰⁾ Сахихул Бухари, 4. део, стр. 1760, бр. хадиса 4453.

⁽³¹⁾ Сахихул Бухари, 5. део, стр. 2402, бр. хадиса 6200.

Од тог тренутка почиње истински, прави, вечни живот и срећа за онога ко се припремао и радио за тај дан (Судњи дан).

Кур'ански докази о проживљењу

Кур'ан подстиче човека у многим ајетима да размишља о свом извору и почетку. Онај који их је створио из ничег у стању је да их поврати у живот поново! Узвишени Бог је казао: **Човек каже: „Зар ћу, кад умрем, заиста да будем оживљен?“ А зар се човек не сећа да смо га још пре створили, а да није био ништа?”** (Кур'ан, поглавље 19: 66-67)

Бог подстиче човека да размислимо о томе како Он ствара воће и поврће из земље која је некад била мртва. Узвишени Бог је казао: **"Једно од знамења Његових је и то што ти видиш суву земљу, а кад на њу спустимо кишу, она се покрене и узбуја. Онај ко њој даје живот оживеће сигурно и умрле, јер Он све може."** (Кур'ан, поглавље 41: 39)

Бог подстиче човека да размисли о стварању небеса и Земље, које је фасцинантније него стварање човека. Узвишени Бог је казао: **"Зар не знају да је Бог који је небеса и Земљу створио и који се није стварајући их уморио, у могућности да оживи мртве? Јесте, Он све може."** (Кур'ан, 46: 33)

Бог подстиче човека да размисли о буђењу након сна, које је слично животу након смрти. Ово је разлог зашто се сан назива „мала“ смрт. Узвишени Бог је казао: **"Бог узима душе у часу њихове смрти, а и оних који спавају, па задржава оне којима је одредио да умру, а оставља оне друге до рока одређеног. То су заиста докази за оне који размишљају."** (Кур'ан, поглавље 39: 42)

Ел-Ас бин Ваил дошао је код Божијег Посланика, мир над њим, ломећи кости и казао: **"О Мухамеде! Да ли ће Бог ово оживети након што постане прашина?"** Он је одговорио: **'Заиста ће Бог да оживи то! Он ће да учини да ти умреш, затим ће да те поврати у живот, после ће да те пошаље у Пакао.'** И тада су објављени ајети (Посланику): ***"Како човек не види да га Ми од капи семена стварамо, и опет је отворени противник, и нама наводи пример, а заборавља како је створен, и говори: „Ко ће да оживи кости кад буду труле?“ Реци: „Оживеће их Онај који их је први пут створио; Он добро зна све што је створио, Онај који вам из зеленог дрвећа ватру ствара а ви њоме потпаљујете.“ Зар Онај који је створио небеса и Земљу није у могућности да створи њима сличне? Јесте, Он све ствара и Он је Свезнајући; Кад нешто хоће, Он само за то каже: „Буди“ - и оно буде. Па нека је хваљен Онај у чијој је руци власт над свим, Њему ћете да се вратите."*** (Кур'ан, поглавље 36: 77-83)⁽³²⁾

⁽³²⁾ Бележи Хаким, а Зехеби га сматра веродостојним.

Како особа може да се спаси?

Ако желиш да знаш која вера је прихваћена тог Дана, и путем које ћеш, након Божије милости, постићи истинску вечну срећу а која ће те уједно удаљити од вечне пропасти и несреће, онда знај да је то вера Ислам која је објављена Мухамеду, мир нека је на њега.

Шта је ислам?

Ислам је вера која је објављена посланику Мухамеду, мир над њим, која је докинула све пријашње објаве. Узвишени Бог је казао: **"Он по Посланику Своме шаље упуство и веру истиниту да би је уздигао изнад свих вера, макар не било право многобошцима."** (Кур'ан, поглавље 9:33)

Ислам је једина вера која је прихваћена код Бога, све остале вере биће одбачене. Узвишени Бог је казао: **"А онима који су се против њега уротили (Кур'ана) ватра ће боравиште да буде."** (Кур'ан, поглавље 11: 17)

Ислам означава покорвање Богу, верујући у Његово Божије јединство, представља поштовање Његових заповести и наредби, а остављање многобоштва.

Људи се надмећу ко ће прије прихватити Ислам и прихватају га у скупинама без обзира на слабу материјалну и подршку у људству. Ретко се дешава да неко отпадне од вере након што је прихвати. Ниједна вера неће да буде прихваћена након доласка Мухамеда, мир над њим, осим Ислама. Узвишени Бог је казао: **"А онај који жели неку**

другу веру осим ислама неће да му буде примљена и он ће на оном свету да настрада." (Кур'ан, поглавље 6: 85)

Посланик, мир над њим, је казао: "Тако ми Онога у чијој је руци Мухамедова душа, свако ко чује за мене од људи, били од јевреја или хришћана, и умре а не поверује у оно са чиме сам послат, биће од становника Пакла."⁽³³⁾

⁽³³⁾ Сахиху Муслим, 1. део, стр. 134, бр. хадиса 153.

Основна начела ислама

Ислам нас је обавезао бројним богослужењима која се састоје од веровања (убеђења), дела и говора. Говор и рад се називају 'спољашњим основама ислама'. То је главни фактор који раздваја муслимана од немуслимана и на основу којег се о особи доноси пропис да ли је муслиман или не. Ислам не позива своје следбенике на пуко обављање ових радњи обожавања, већ је циљ прочишћење душе, њено одржавање и префињеност обављајући ова богослужења. Ислам тражи да ово обожавање буде средство да човек очисти и поправи себе и да обреде обавља на најпоптунији и најисправнији начин.

Узвишени Бог у вези са обавезном молитвом (намазом) каже: **"Обављај молитву, јер молитва, заиста, одвраћа од разврата и од свега што је ружно."** (Кур'ан, поглавље 29: 45)

Узвишени Бог је казао о зекату: **"Узми од добара њихових зекат (милостињу), да их њиме очистиш и благословљеним их учиниш."** (Кур'ан, поглавље 9: 103)

Узвишени Бог је за пост казао: **"О верници! Прописује вам се пост, као што је прописан онима пре вас, да бисте се греха клонили."** (Кур'ан, поглавље 2: 183)

Узвишени Бог је за Хаџ (Ходочашће у Меки) казао: **"Хаџ је у одређеним месецима; оном ко се обавезе да ће у њима Хаџ да обавља нема сношаја са женама и нема ружних речи и нема свађе у данима Хаџа."** (Кур'ан, поглавље 2: 197)

У исламу акти обожавања и богослужења имају важну улогу у развоју карактера муслимана и његовој

перфекцији, као и очување муслиманског друштва и заједништва.

Основе ислама

Начело ислама су два сведочанства

Ово су сведочанства да нико немо права да буде обожаван осим једног Бога и да је Мухамед Његов роб и посланик. То је кључ уласка у ислам и на њему почивају остали стубови ислама.

Прво сведочанство, да нико нема право да буде обожаван осим једног Бога, подразумева следеће значење:

- Бог је једини Створитељ Свемира.
- Не постоји нико осим Бога ко управља и уређује све у Свемиру.
- Бог је Створитељ који заслужује да једино Он буде обожаван.

Значење другог сведочанства да је „Мухамед његов Посланик“, означава да се верује да је он Божији роб и Његов веровесник који је добио објаву, и да му је било наређено да је достави целом човечанству и да је последњи Посланик. И да након њега неће да буде више посланика и веровесника. Сведочанство подразумева да прихватамо његову наредбу, да поверујемо у оно што нам је рекао и да то практикујемо, као и да се уздржавамо од онога што нам је забранио.

Молитва (намаз/клањање)

Намаз је дело путем којег човек успоставља однос између њега и његовог Господара. Када човек постане заокупљен забавом овог живота његово веровање почиње да слаби; када чује позив на молитву (езан) обавља намаз како би тиме ојачао и учврстио своје веровање. Кроз то, он одржава и наставља однос са својим Господаром.

Постоје пет дневних намаза које сваки пунолетан муслиман/ка мора да обави у току дана и ноћи у одређеним временским интервалима. Мушкарац мора да их редовно обавља у џамијама, осим за оне који то нису у могућности. Намаз у заједници доводи до тога да се муслимани међусобно упознају, поштују, тиме се успоставља братска љубав, људи се уједињују и тако заједно одржавају и јачају. Тиме такође упознају свакодневно стање својих пријатеља муслимана.

Ако је неко од муслимана болестан остали ће га обићи, ако пак има какву потребу помоћиће му, а ако је тужан саветоваће га. Све социјалне разлике као што су класа, раса и племе, порекло и род су занемарени у намазу, муслимани се поредају раме уз раме у равне редове, сви су према истом смеру окренути (према Каби у Меки) сви у исто време. Сви обављају на идентичан начин богослужења и са покорношћу стоје пред Богом.

Обавеза зекета (врста верског пореза)

Зекат је одређени проценат новца који богати муслимани дају сиромасима помажући их тиме против сиромаштва и просјачења покорављујући се тако Божијој

наредби. То је обавеза сваког муслимана чији иметак достиже „нисаб“ (одређену границу за остваривање услова давања зеката). Узвишени Бог је казао: **"А наређено им је да се само Богу клањају, да Му искрено, као правоверни, веру исповедају и да молитву обављају и да зекат удељују; а то је исправна вера."** (Кур'ан, поглавље 98: 5)

Онај ко негира обавезу давања зеката чини дело неверства јер узурпира права слабашних и сиромашних. Зекат није како тврде неки који не познају ислам порез који убира исламска држава, јер ако би био порез онда би он био обавезан за све који живе под окриљем исламске државе, и за муслимане и за немуслимане, а познато је да је услов за давање зеката је да особа мора бити муслиман што значи да није обавезан за немуслимане.

Услови зеката:

1. Количина иметка мора достизати нисаб, тачно одређену границу (износ или количину) коју је ислам установио и да се тај иметак не користи за подмиривање основних потреба као што су јело, пиће, одевање и становање.
2. Иметак мора прегодинити (бити у власништву најмање годину дана), у противном се на њега не даје зекат. Бог је навео оне које имају право на зекет. Узвишени Бог је казао: **"Зекат припада само сиромашнима и невољницима, и онима који га скупљају, и онима чија срца треба придобити, и за откуп од ропства, и презадуженима, и у сврхе на Божијем путу, и путнику. Бог је одредио тако! А Бог све зна и Мудар је."** (Кур'ан, поглавље 9: 60)

На име зеката се издваја два ипо посто од иметка и Кроз то ислам настоји да ублажи сиромаштво из муслиманског

друштва и да ублажи опасности које из њега произилазе, као што су крађа, убиство и дела престапа против части људи.

То оживљава дух међусобног поштовања и братства у муслиманском друштву и испољава осећај бриге према сиромашнима. Милостиња прочишћава душе богатих муслимана и чисти их од похлепе, себичности, грамзивости, љубави према овом привременом свету и утапање у својим жељама заборављајући своју браћу у сиромаштву и потребама. Такође одвраћа сиромаше од мржње и љубоморе које осећају према богатима. Сиромаси тада виде да им богати пружају део из својих иметака као што је Бог наредио и да се брину о њима давајући им новац и третирајући их са поштовањем.

Пост месеца Рамазана

Обавеза пунолетних муслимани јесте да посте један месец у годину дана, а то је месец рамазан. Од прве зоре па све док Сунце зађе, муслимани морају да се уздрже од свега што би узроковало прекид поста, било да је у питању храна, пиће или брачни сексуални однос. Пост није ништа ново у исламу већ је то била обавеза прописана и претходним народима такође. Узвишени Бог је казао: **"О верници! Препишује вам се пост, као што је прописан онима пре вас, да бисте се греха клонили."** (Кур'ан, поглавље 2: 183)

Циљ поста није само да се човек уздржава од материјалних и физичких ужитака који могу да покваре пост. Човек мора да се уздржава и од оних нематеријалних ствари које кваре пост као што су: лагање, оговарање,

превара, и друга увредљива понашања. Човек треба да зна да треба да се уздржава од ружних речи и дела и без месеца Рамазана, али посебно у овом месецу, као што је Посланик, мир над њим, казао: **"Ко се не уздржи од лажног говора и лоших дела, Богу није потребно да такав оставља храну и пиће."**⁽³⁴⁾

Пост је борба између душе и човекових прохтева. Пост има многе социјалне добитке које нам је појаснио Посланик, мир над њим, рекавши: „Алах Узвишени је рекао: **Свако човеково дело припада њему, изузев поста! Пост припада Мени и Ја посебно за њега награђујем!**“ **"Пост је штит од Ватре, па ко осване као постач, нека тог дана не буде непристојан, а ако неко према њему буде непристојан, нека га не вређа него нека каже: 'Ја постим...'** Тако ми Онога у чијој је руци Мухамедова душа мирис из уста постача је Богу дражи од мириса миска. Постач има две радости: прва је када се ифтари (омрси) на крају дана а друга када сретне свога Господара (Бога).⁽³⁵⁾

У току поста човек свата потребе своје браће који немају довољно хране, одеће или склоништа и то га подстиче да испуни своје обавезе и да се распита за њихова стања и за њихове потребе.

Ходочашће у Меки (Хаџ)

Хаџ је ходочашће које се обавља у Меки, потребно је да ходочасник изврши одређене обреде у посебним

⁽³⁴⁾ Сахикул Бухари, 2. део, стр. 673, бр. хадиса 1804.

⁽³⁵⁾ Сахикул Бухари, 2. део, стр. 672, бр. хадиса 1805.

местима у одређено време. Ово начело ислама је обавезно за сваког разумног пунолетног муслимана, био он мушко или женско, особа треба да је доброг здравственог стања и да су обезбеђене физичке и финансијске способности. Ако особа болује од неизлечиве болести која га спречава у обављању Хаџа, а има довољно новца онда мора да одреди некога да обави Хаџ за њега уз надокнаду трошкова тој особи. Ако особа нема довољно новца, већ има само онолико колико је потребно да испуни своје свакодневне потрепштине, онда јој Хаџ није обавеза због финансијских тешкоћа. Узвишени Бог је казао: **"Ходочастити Храм дужан је, Бога ради, сваки онај који је у могућности; а онај који неће да верује -па, заиста, Бог није завистан ни о коме."** (Кур'ан, поглавље 3: 97)

Хаџ је највеће исламско окупљање. Муслимани се из целог света окупљају на једном месту у исто време; сви они се обраћају једном Господару, облаче исту одећу, извршавају исте обреде и изговарају исту молитву: *Лебејке, Алахуме лебејк; Лебејк, ла шерике леке лебејк, ин-н ел-хамде ве ниа'мете леке вел-мулк; ла шерике лек.* Што у преводу гласи. „Одазивам ти се, мој Боже, теби се одазивам. Одазивам ти се, Ти немаш никог равног Себи, Теби се одазивам. Заиста, Теби припада сва хвала, и све благодати, Твоја је сва власт, Ти немаш Партнера.“

Објашњење молитве: О Боже, дошли смо на овом месту одазивајући се Твом позиву, желећи Твоје задовољство, потврђујући Твоје јединство и само Ти имаш право да будеш обожаван и нико други осим Тебе. На Хаџу не постоји разлика између богатог и сиромашног, с титулом или без титуле, белца и црнца, Арапа и неарапа; сви су исти пред Богом. Не постоји разлика између њих,

осим у богобојазности. Хаџ је догађај који наглашава братство свих муслимана и уједињује њихове наде и осећања.

Основе веровања (имана)

Веровање у Бога

Веровање у Бога подразумева да нема истинског бога који заслужује обожавање осим јединог истинског Бога. То казује да је Он Створитељ свега што постоји, и да нико не може да уради ништа осим по вољи Његовој. Ништа не постоји осим оно што Он одреди, и ништа се не ствара осим оно што Он жели. Узвишени Бог је казао: **"Само Он ствара и управља! Узвишен нека је Бог, Господар светова!"** (Кур'ан, 7: 54)

Бог нема судруга у смислу Господарства (Рубубијет); Узвишени Бог је казао: **"Реци: „Клањање моје, и обреди моји и живот мој, и смрт моја, доиста су посвећени Богу, Господару светова, који нема саучесника; то ми је наређено и ја сам први муслиман."** (Кур'ан, поглавље 6: 162-163)

Он нема саучесника, укључујући право да сва обожавања буду усмерена ка Њему. Узвишени Бог је казао: **"Пре тебе (Мухамеде) ниједног посланика нисмо послали, а да му нисмо објавили: "Нема бога осим Мене, зато се Мени клањајте!"** (Кур'ан, поглавље 21:25)

Њему нико није раван у Његовим прелепим именима и својствима. Узвишени Бог је казао: **"Бог има најлепша имена и ви Га зовите њима, а клоните се оних који искрећу Његова имена."** (Кур'ан, поглавље 7:180)

Ово веровање значи да само Он има право да буде обожаван и нико други. Једино се на Њега може ослонити. Нико не треба да се позива за ослобађање потешкоће или испуњавање неког циља осим Бог, Он је једини који

заслужује било коју врсту обожавања. Ово означава да Бог има најлепша имена и својства. Ми не залазимо у њихову каквоћу, и не упоређујемо Божија својства са својствима Његових створења. Он је Савршен далеко од сваке несавршености. Узвишени Бог је казао: **"Нико није као Он! Он све чује и све види."** (Кур'ан, поглавље 42: 11)

Веровање у Божије анђеле

Требамо да верујемо да је Бог створио анђеле, њихов тачан број нико не зна осим Бога. Бог их је створио да би Га обожавали и да би извршавали његове наредбе. Узвишени Бог је казао: **"Месиху неће бити зазорно да призна да је Божији слуга, па ни анђелима, Њему најближим."** (Кур'ан, 4:172)

Бог је анђеле задужио са посебним дужностима и они у потпуности извршавају све дужности са којима их је Бог задужио. Узвишени Бог је казао: **"О ви који верујете, себе и породице своје чувајте од ватре чије ће гориво људи и камење бити, и о којој ће се анђели строги и снажни бринути, који се ономе што им Бог заповеди неће супростављати, и који ће оно што им се нареди извршити."** (Кур'ан, поглавље 66: 6)

Анђели нису божанства, а ни судружници, нити су бића равна Богу, а нису ни Његова деца. Узвишени Бог је казао: **Они говоре: "Милостиви има дете!" Хваљен нека је Он! А анђели су само слуге поштоване. Они не говоре док Он не одобри и поступају онако како Он нареди.** (Кур'ан, 21: 25-27)

Бог нас је обавестио о неким анђелима и њиховим именима, а о многима нас није обавестио. Ми смо дужни да верујемо у њихово постојање.

Веровање у Божије Књиге

Обавеза је да верујемо да је Бог објавио свете књиге својим посланицима како би их они доставили човечанству. Неке од њих су:

- Списи Аврама, мир над њим. Кур'ан нам је даје кратак увод у вези са верским основама које су пронађене у овим списима. Узвишени Бог је казао: **"Зар Он није обавештен о ономе што се налази у листовима Мојсијевим и Аврамовим који је обавезе потпуно испуњавао; да ниједан грешник туђе грехе неће да носи, и да је човеково само оно што сам уради, и да ће се труд његов, сигурно да се искаже, и да ће према њему у потпуности награђен или кажњен да буде, и да ће Господару твоме поново да се врати. (Кур'ан, поглавље 53:36-42)**

- Стари завет: Теврат је књига која је објављена Мојсију, мир над њим. Узвишени Бог је казао: **"Ми смо објавили Теврат, у коме је упуство и светло. По њему су јеврејима судили веровесници, који су били Богу послушни и честити људи, и учени, од којих је тражено да чувају Божију Књигу, и они су над њом бдели. Зато се, када будете судили, не бојте људи, већ се бојте Мене, и не замењујте речи Моје за нешто што мало вреди! А они који не суде према ономе што је Бог објавио, они су прави неверници." (Кур'ан, поглавље 5: 44)**

- Зебур: је књига која је објављена Давиду, мир над њим. Узвишени Бог је казао: **А Давиду смо дали Зебур.** (Кур'ан, поглавље 4:163)

- Инцил (Јеванђеље): Нови завет је књига која је објављена Исусу, мир над њим. Узвишени Бог је казао: **"После њих послали смо Исуса, сина Маријиног, који је признавао Теврат (Стари Завет) пре њега објављен, а њему смо дали Инцил, у коме је било упуство и светло, и да потврди Теврат, пре њега објављен, у коме је такође било упуство и поука онима који су се Бога бојали."** (Кур'ан, поглавље 5: 46)

Муслимани морају да верују у Божије Књиге и морају да верују да су оне од Узвишеног Бога. Међутим, ове књиге данас нису важеће, па чак и када би се пронашле у изворном облику, неизмењене, муслиман је обавезан веровати у њих, а није дужан радити по њима, нити их следити јер су оне објављене за одређено време и народ.

Приписано је Исусу, мир над њим, у Библији да је казао: **“Ја сам послат једино изгубљеним овцама куће Израела.”** (Нови Завет, Матеја, 15:24)

Кур'ан је објаснио неке прописе који су били прописани у Теврату и Инцилу; као и што је и најава посланства Мухамеда, мир над њим: **"И одреди нам милост на овоме свету, и на ономе свету - ми се враћамо Теби! - “Казном Својом Ја кажњавам кога хоћу” - рече Он - “а Милост моја обухвата све; даћу је онима који се буду греха клонили и зекат давали, и онима који у доказе Наше буду веровали, онима који ће да следе посланика, веровасника, који неће да зна ни да чита ни да пише, којег они код себе, у Теврату и Инцилу, записана налазе, који ће да им лепа јела дозволи, а**

ружна им забранити, који ће да их терета и тешкоћа које су они имали ослободи. Зато ће они који буду у њега поверовали, који га буду подржавали и помагали и светло по њему послано следили – они ће да постигну оно што буду желели." (Кур'ан, поглавље 7: 156-157)

- Племенит Кур'ан: Кур'ан је Божији говор који је анђео Гаврило пренео посланику Мухамеду, мир над њим. Кур'ан је последња Божија књига која потврђује све претходне књиге. Човечанство је у обавези да верује у Кур'ан који им је послат и да следе веру која им је дата.

Веровање у Посланике

Веровање у посланике подразумева да је Узвишени Бог изабрао посланике међу Његовим створењима, преко њих послао књиге и објавио верозаконе и наредио им да пренесу поруку људима, како не би имали доказе против Бога⁽³⁶⁾, након што их је послао.

Узвишени Бог је изабрао посебне особе међу људима да буду посланици а задатак им је био да позивају људе у веровање у једног Бога. Било је много веровесника и посланика; нико не зна њихов тачан број осим Бога. Узвишени Бог је казао: **"И пре тебе смо посланике слали, о неким од њих смо ти казивали, а о неким ти нисмо казивали."** (Кур'ан, поглавље 40:78)

Морамо да верујемо у све њих и да их прихватимо и да будемо свесни да су они били људи, а не натприродна бића. Узвишени Бог је казао: **"И пре тебе смо (О**

⁽³⁶⁾ Неће бити у могућности да кажу: „Да је Бог нама послао посланика, ми би следили Његове речи и били би верници.”

Мухамеде) само људе слали којима смо објављивали, зато питајте следбенике Књиге ако не знате ви! Ми посланике нисмо стварали као бића која живе без хране, нити су они бесмртни били." (Кур'ан, поглавље 21: 8-9)

Узвишени Бог је за Исуса, мир над њим, у Кур'ану казао: "Месија (Исус) син Мерјемин (Маријин), само је посланик и пре њега су долазили и одлазили посланици, а мајка његова је увек истину говорила; обоје су храну јели. Погледај како Ми износимо јасне доказе, и погледај, затим, њих како се одмећу." (Кур'ан, поглавље 5: 75)

Сви људи морају да верују у све њих. Ако неко поверује у поједине посланике а у остале не поверује такви су неверници и изашли су из оквира Ислама. Узвишени Бог је казао: "Они који у Бога и у посланике Његове не верују и желе да између Бога и посланика Његових у веровању направе разлику, и говоре: "У неке верујемо, а у неке не верујемо", и желе да између тога некакав став заузму - они су збиља прави неверници; а Ми смо неверницима припремили срамну патњу." (Кур'ан, поглавље 4:150-151)

Први посланик био је Ное, мир над њим, а последњи посланик је Мухамед, мир над њим.

Веровање у Судњи дан

Веровање у Судњи дан подразумева веровање да ће овом свету да дође крај и он ће да нестане. Узвишени Бог је казао: "Све што је на Земљи пролазно је. Остаје само

Господар твој, Величанствени и Племенити." (Кур'ан, поглавље 55: 26-27)

Да верујемо у живот Берзаха (загробни живот, тј, живот у гробу): Овај период обухвата време од нечије смрти па све до Судњег дана. Верници ће да живе у том период у задовољству, док ће неверници да буду кажњавани.

Веровање у Судњи дан подразумева веровање у проживљење, тј. да ће Бог поново оживети сва створења како би им дао оно што су заслужили на основу својих дела и како би полагали рачун. Добročинитеље ће наградити сходно њиховом добročинству, веровању и слеђењу својих посланика, а казниће оне који су чинили лоша дела, који нису веровали у своје посланике и који су им били непокорни.

Узвишени Бог је казао: "Неверници тврде да неће да буду оживљени. Реци: "Хоћете, Господара ми мога, сигурно ћете да будете оживљени, и о ономе што сте радили, доиста, ћете да будете обавештени!" А то је Богу лако." (Кур'ан, поглавље 64:7)

Веровање у Судњи дан подразумева веровање у окупљање: Бог ће да сакупи сва створења заједно и позваће их да полажу рачун. Узвишени Бог је казао: **"Дан Судњи је већ одређен."** (Кур'ан 78: 17)

Веровање у Судњи дан подразумева веровање да ће сви пред Бога изаћи. Узвишени Бог је рекао: **"Пред Господаром твојим биће они у редове поредани: "Дошли сте Нам онако како смо вас први пут створили, а тврдили сте да нећемо да вам време за оживљење одредимо."** (Кур'ан, поглавље 18:48)

Веровање у Судњи дан подразумева веровање у испитивање. Узвишени Бог је казао: **"Зауставите их, они ће бити питани: "Шта вам је, зашто једни другима не помогнете?" Али, тога Дана они ће се сасвим препустити."** (Кур'ан 37: 24-26)

Веровање у Судњи дан подразумева да верујемо да ће човекови делови тела да буду главни сведоци. Узвишени Бог је казао: **"И кад дођу до њих, уши њихове, и очи њихове, и коже њихове сведочиће против њих о ономе што су радили. "Зашто сведочите против нас?" - упитаће они коже своје. - "Бог који је дао способност говора сваком бићу, обдарио је даром говора и нас" - одговориће. - Он вас је први пут створио и Њему сте се ево вратили. Ви се нисте крили зато да не би уши ваше и очи ваше и коже ваше против вас сведочиле, већ зато што сте веровали да Бог неће да сазна много тога што сте радили."** (Кур'ан, поглавље 41: 20-22)

Веровање у Судњи дан подразумева да верујемо у полагање рачуна. Узвишени Бог је казао: **"Онај коме буде књига његова у десну руку његову дата лако ће рачун положити и својима ће се радостан вратити."** (Кур'ан, поглавље 84: 7-9)

Да верујемо у Сират ђуприју (прелаз између Пакла и Раја) и да свако мора да дође до њега. Узвишени Бог је казао: **"И сваки од вас ће до њега да стигне! Господар твој се, сигурно, тако обавезао!"** (Кур'ан, поглавље 19: 71)

Веровање у Судњи дан подразумева да верујемо да ће људи да буду награђени Рајом или Паклом у вечном животу. Узвишени Бог је казао: **"Они који не верују између следбеника Књиге и многобожаца биће, сигурно,**

у ватри пакленој, у њој ће вечно да остану, они су најгора створења. А они који верују и чине добра дела - они су заиста, најбоља створења, њих награда у Господара њихова чека; еденски вртови кроз које реке теку, у којима ће вечно и заувек да бораве; Бог ће да буде њима задовољан, а и они ће да буду Њиме задовољни. То ће да буде за онога који се буде бојао Господара свога." (Кур'ан, поглавље 98:6-8)

Веровање у Божије одређење и судбину

То је чврсто веровање да Бог зна све пре него што се нешто догоди, и зна шта ће да се деси затим то и ствара складно Своме знању и одредби. Узвишени Бог је казао: **"Ми све с мером стварамо."** (Кур'ан, поглавље 54: 49)

Све што се догодило у прошлости, што се догађа у садашњости и што ће да се догоди у будућности, све је познато Богу пре него што је дошло до постојања. Бог је затим све створио у складу са Његовом вољом и мером. Божији Посланик, мир над њим, је казао: **„Свака ствар има своју срж и суштину а срж веровања је да знаш да оно што те је мимоишло није те могло ни задесити, а оно што те задесило није те могло ни мимоићи.“**⁽³⁷⁾

Ово веровање не противречи чињеници да човек мора да се труди да постигне оно што му је одређено.

Да појаснимо; ако човек жели да има дете мора да се потруди да подузме узроке како би постигао овај циљ, као на пример да се ожени. Након што се човек потруди, може да му буде остварена жеља а може и да му не буде

⁽³⁷⁾ Муснед имама Ахмеда, 6. део, стр. 441, бр. хадиса 27530.

остварена жеља. Разлог овога је да човек свати да то што се он труди да постигне свој циљ није довољно за остварење његовог циља, већ је то Божија воља. Сви узроци које подумемо и по којима поступамо су део судбине коју Бог одреди. Посланика, мир над њим, су питали: **О Божији Посланиче, да ли ајети из Курана и молитве које учимо као и лекови које користимо, да ли тиме одбацујемо судбину од Бога? Посланик је одговорио: То је део судбине.**⁽³⁸⁾

Глад, жеђ и хладноћа су део одређења и судбине. Неко задовољи своју глад са храном, жеђ течномшћу, а хладноћу топлотом. Они траже да од себе спрече оно што им је одређено од глади, жеђи и хладноће, са оним што им је одређено од хране, пића и топлоте.

Веровање у судбину и божије одређење након подузимања узрока и користи овог веровања

Прихватањем и задовољством са судбином и одређењем долазимо до унутрашњег смираја и душевног спокојства. Нема потребе за стресом, бригом и тугом због онога што те снађе или те мимоиђе. Познато је да туга, брига и депресија воде до разних болести. Веровање у судбину и одређење ублажава и спречава негативна осећања и лечи болести проузроковане тим осећањима. Узвишени Бог је казао: **"Нема невоље која задеси Земљу и вас, а која није, пре него што је дамо записана у Књизи - то је Богу, истину, лако -да не бисте туговали за оним што вам је промакло, а и да се не бисте**

⁽³⁸⁾ Мустедрек ала сахихајн, 1. део, стр. 85, бр. хадиса 87.

превише радовали онеме што вам Он да. Бог не воли никакве разметљивце, хвалисавце." (Кур'ан, поглавље 57: 22-23)

Ово веровање подстиче на тражење знања и истраживање које је Бог створио на овом свету. Неволје, као што су болести, подстичу човека да тражи лек, а то се огледа у потрази за изворима медицине које је Узвишени Бог дао на овом свету. То олакшава ефекте несреће са којима се суочавају људи и елиминише осећаје потиштености након што се то оствари. Ако неко изгуби новац у пословању то се сматра потешкоћом. Ако је ова потешкоћа праћена осећањем бригае и туге, то би онда довело до две потешкоће: потешкоће финансијског губитка и потешкоће осећаја бригае и туге. Ако неко верује у одређење и судбину од Бога, биће задовољан са оним што га је задесило јер зна да је то било неизбежно. Посланик, мир над њим, је казао:

“Брини се о ономе што ти користи и тражи подршку од Алаха, а немој да клонеш. Ако те нешто лоше задеси, не реци: ‘Да сам поступио тако и тако, било би онако!’, него кажи: ‘Алах је тако одредио и како је Он хтео урадио!’, јер речи: ‘Да сам!’, отварају пут шејтанском деловању.” (Бележи Муслим)

Одређење повећава човекову зависност од Бога и отклања страх од створења. Ибн 'Абас, нека је Бог задовољан са њим, је казао: „Био сам иза Божијег Посланика, мир над њим, када ми је казао: ‘О младићу, научићу те неким речима: Чувај Божије заповести и Он ће чувати тебе. Чувај Божије заповести и пронаћи ћеш Га испред себе. Ако молиш, моли од Бога, ако тражиш помоћ, онда је тражи од Бога и знај да ако би се цео свет

сакупио да ти помогне, неће бити у могућности да ти помогне осим са нечим што је Бог већ одредио за тебе. Исто тако ако се цео свет сакупи да ти нашкоди, неће бити у могућности да ти нашкоди осим са нечим што је Бог већ одредио за тебе. Пера су се подигла, мастила су се осушила.”⁽³⁹⁾

Веровање у судбину није како неки мисле позив на остављање труда и подузимања узрока. По питању овога Божији Посланик, нека је мир над њим, каже: „**Тако ми Онога у Чијој је руци моја душа, да неко од вас оде да сече дрва, па да их сакупи и да их носи на својим леђима боље је него да оде и да моли од људи, па да му дају новоц или да га одбију.**“⁽⁴⁰⁾

Једног дана је Посланик Мухамед, мир над њим, приметио бедуина који је оставио камилу невезану и упитао га: „**Зашто не завежеш своју камилу?**“ Бедуин је одговорио, „**Ја се ослањам на Бога.**“ Посланик тад рече: „**Прво завежи камилу, па се ослони на Бога**“⁽⁴¹⁾

⁽³⁹⁾ Сунену Тирмизи, 4. део, стр. 667, бр. хадиса 2516.

⁽⁴⁰⁾ Сахихул-Бухари, 2. део, стр. 535, бр. хадиса 1401.

⁽⁴¹⁾ Сахих Ибн Хибан, 2. део, стр. 510, бр. хадиса 731.

Рекли су о исламу

Бернард Шо је рекао у својој књизи „Ислам након сто година": „Свет ће у потпуности прихватити Ислам, ако не јавно и отворено, онда под неким псеудонимом. Доћи ће дан када ће цео Запад прихватити исламску веру, јер прошли су векови када су се на Западу читале књиге које су биле пуне лажи о Исламу. Написао сам књигу о Мухамеду, али енглеске власти су забраниле њено објављивање. Ислам је вера у којој ћемо наћи све оно што је добро и позитивно из осталих вера, а у осталим верама нећемо наћи све оно што је добро и позитивно у Исламу.“⁽⁴²⁾

⁽⁴²⁾ Текст је преузет из књиге „Добио сам Мухамеда и нисам изгубио Исуса" писца Абдул-Му'тија Ед-Далатија.

Ко је Посланик Ислама?

Он је Мухамед ибн Абдулах, последњи Божији Посланик и печат свих њих. Узвишени Бог је казао: **"Мухамед није родитељ ниједном од ваших људи, него је Божији посланик и последњи веровасник. А Бог, доиста све зна."** (Кур'ан, поглавље 33: 40)

Бог није послао Мухамеда, мир над њим, само Арапима, већ целом човечанству. Узвишени Бог је казао: **"Ми смо те послали свим људима да радосне вести доносиш и да опомињеш."** (Кур'ан, поглавље 34: 28)

Бог га је послао како би сва створења пронашла истинску срећу, да укаже на пут истине и доброте и упозори на пут лажи и зла. Узвишени Бог је казао: **"А тебе смо само као милост световима послали."** (Кур'ан, поглавље 21:107)

Чак и пре него што је добио објаву био је познат у свом народу по надимку "Ел-Емин" поуздани, па су му поједини поверавали своје ствари када су намеравали да путују. Такође је био познат као „Ес-Сидик“ истинољубив, сходно искренности по којој је био познат. Никада нису видели да је користио изговоре, да је лагао или да је поступао дволично, већ је увек био искрен и желео је добро другима.

У својој четрдесетој години добио је прву објаву, па је о томе обавестио своју жену Хадицу, нека је Бог задовољан са њом, казавши јој: "Заиста сам се уплашио за себе." Хадица, нека је Бог задовољан са њом, је одговорила: **Не, за име Бога! Бог те никад не би понижио. Ти одржаваш родбинске везе, помажеш**

сирочад и сиромаше, истинољубив си и на страни си оних који заступају истину.”⁽⁴³⁾

Мухамед је био од свих створења најлепшег понашања и најлепше ћуди. Узвишени Бог је рекао: **"Јер ти си доиста (о Мухамеде) најлеше ћуди."** (Кур'ан 68:4)

Шта су други казали о посланику Мухамеду, мир над њим

Немачки писац Гете је казао: „Тражио сам највећег узора за човека, па сам га нашао у посланику Мухамеду.“⁽⁴⁴⁾

Вил Дјурант у својој књизи „Историја цивилизације“ у 11-ом тому каже: „Ако судимо на основу величине и јачине утицаја на људе можемо рећи да је посланик муслимана највећа историјска личност. Стао је у крај пристрасности, митовима и измишљеним легендама. Уздигао је изнад јудаизма, хришћанства и старе вере своје земље веру лаку, једноставну, јасну и јаку која је опстала све до данашњих дана у свој својој огромној снази.“⁽⁴⁵⁾

⁽⁴³⁾ Сахикул-Бухари, 1. део, стр. 4, бр. хадиса 3.

⁽⁴⁴⁾ „Мухамед, нека је Божији мир над њим, у светској књижевности“ – Мухамед Усман Усман, стр. 20.

⁽⁴⁵⁾ „Рабахту мухамеден ве лем ухсирал-месиха“ – др. Абдул-Му'ти Ад-Далати.

Шта је Кур'ан?

Кур'ан је Божији говор које је анђео Гаврило пренео посланику Мухамеду, мир над њим. Кур'ан се разликује од других небеских књига по следећем:

1) То је последња света књига која је објављена, и из тог разлога је Узвишени Бог, обећао да ће да је заштити од сваке промене, додавања и одузимања њених делова све до Судњег дана. Узвишени Бог је казао: **"Ми, уистину, Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим да бдимо!"** (Кур'ан, поглавље 15: 9)

2) Читање и учење Кур'ана је чин богослужења; ово је један од главних начина очувања Кур'ана од додавања, одузимања или измена. Посланик, мир над њим, је казао: **"Било ко да прочита једно слово из Кур'ана, биће десет пута за њега награђен. Не мислим на то да је „Елиф Лам Мим“ једно слово, већ да је „Елиф“ слово, „Лам“ слово и „Мим“ слово."**⁽⁴⁶⁾

3) Меморисање ајета је чин обожавања. Од Ибн Абаса се преноси да је Посланик, мир над њим, је казао: **"Онај ко не зна напамет ништа из Кур'ана је исто као напуштена кућа."** (Бележе га Ахмед и Тирмизи који каже да је хадис на степену хасен сахих, док шејх Арнаут каже да је ланац преносилаца овог хадиса слаб, а и шејх Албани га је оценио слабим)

4) Водити рачуна и подучавати друге Кур'аном се такође сматра делом богослужења. Посланик, мир над њим, је

⁽⁴⁶⁾ Сунену Тирмизи, 5. део, стр. 175, бр. хадиса 4739.

казао: **“Најбољи од вас је онај који научи Кур’ан и који њему друге подучава.”**⁽⁴⁷⁾

5) Кур’ан садржи сва законодавства која унапређују друштво и обезбеђује срећу за све оне који извршавају његове прописе. Узвишени Бог је казао: **“Ми теби објављујемо Књигу као објашњење за све, и као упуту.”** (Кур’ан, поглавље 16:89)

6) У Кур’ану су записи и приче многих веровесника и посланика, и оно што се дешавало између њих и њихових народа, од Адама, мир над њим, па до Мухамеда, мир над њим.

7) Кур’ан је послат и објављен је човечанству као упута како би људи живели миран и срећан живот, и да људе изводе из таме, лажи и неистине ка светлу ислама. Узвишени Бог је казао: **“Елиф-Лам-Ра. Књигу ти објављујемо зато да људе, вољом њиховог Господара, изведеш из тмина на светло, на Пут силнога и хваљенога.”** (Кур’ан, поглавље 16: 1)

Шта су други казали у вези са Кур’аном

Вил Дјурант у својој књизи „Историја цивилизације“ каже: „Кур’ан је опстао четрнаест векова у сећањима муслимана формирајући њихова мишљења, изграђујући њихов морал и понашање, јачавши таленат и способност стотине милиона људи. Кур’ан у душама оживљава најједноставнија убеђења која нису нимало двосмислена и збуњујућа, далеко од некаквих церемонија, протокола и

⁽⁴⁷⁾ Сахихул-Бухари, 4. део, стр. 1919, бр. хадиса 4739.

закривљености. Највећи део Кур'ана говори о ослобађању од паганства и врачања. Њему припадају највеће заслуге у уздизању муслимана у моралном и културном погледу. Кур'ан је тај који је међу њима успоставио правила друштвеног система и социјалног јединства. Подстиче их на поштовање правила која се тичу здравља, ослобађа њихове умове од веровања у митове и илузије, ослобађа их од неправде и тираније и побољшава стање робова. Кур'ан у душе улива достојанство и понос, међу муслимане успоставља правду и удаљује их од слеђења страсти и прохтева. Тако нешто не постоји нигде у свету где живе припадници беле расе.“⁽⁴⁸⁾

⁽⁴⁸⁾ „Историја цивилизације“ – В. Дјурант, наведено из књиге „Рекли су о исламу“ - др. Имаду-дин Халил.

Ислам и знање

Ислам је вера која подржава знање и његово тражење, а прекорава и упозорава на незнање. Узвишени Бог је казао: **"Зар су исти они који знају и они који не знају?"** (Кур'ан, поглавље 39:9)

Узвишени Бог је казао: **Бог ће на високе степенe да уздигне оне међу вама који верују и којима је дато знање.** (Кур'ан, поглавље 58: 11)

Бог охрабрује на тражење повећања знања. Он Узвишени каже: **"И реци: 'Мој Господару! Повећај ми знање'."** (Кур'ан, поглавље 58:11)

Ислам придаје велику пажњу и значај учењацима, као и признању њихових права. Посланик, мир над њим, је јасно казао: **"Не припада нама онај ко не поштује наше старије, и ко нема милости према нашој омладини, и онај који не поштује права наших учењака."**⁽⁴⁹⁾

Човек настоји да тражи знање, учи и школује се као средство које ће да га одведе у Рај. Божији Посланик, мир над њим, је казао: **"Ко буде ишао путем тражења знања, Бог ће га упутити на један од Рајских путева. И доиста анђели својим крилима покривају ученика који тражи знање, и доиста за учењака траже опроста они који су на небесима и они који су на земљи, па чак и рибе у води. А предност учењака над побожњаком је као и предност пуног месеца у ноћи бедра над осталим звездама. И доиста су учењаци наследници посланика, а посланици нису оставили иза себе ни златника ни**

⁽⁴⁹⁾ Муснед имама Ахмеда, 5. део, стр. 323, бр. хадиса 22807.

сребрењака, већ су оставили знање, па ко га узме, узео је обилну срећу.”⁽⁵⁰⁾

Ислам и иметак

У исламу се сво богаство сматра Божијим поседом које је човеку само поверено. То је врста одговорности, оно мора да буде зарађено на законити начин, а треба да се потроши на дозвољен начин. Посланик, мир над њим, је казао: **“Човек неће да буде у стању да помери своје стопе на Судњем Дану све док се не буде упитан: за време и како га је провео, за знање и да ли је радио по њему, за новац како га је зарадио и на шта га је потрошио и за младост и на шта ју је провео.”⁽⁵¹⁾**

Ислам подстиче људе на рад и зараду за трошење на себе и на оне за које је одговоран (породицу), и да га користи за исправне послове на овом свету. Такође то значи да ће људи да буду награђени од Бога ако троше свој новац на потребан и дозвољен начин. Посланик, мир над њим, је казао: **“Јак верник је бољи и дражи је Богу од слабог верника, али и у једном и у другом је добро. Тежи ономе што је корисно за тебе, и потражи помоћ од Бога, и немој клонути. Ако вас било која несрећа задеси немој да кажете: 'Да сам само урадио тако и тако', боље кажите: 'ово је судбина од Бога, и шта Он пожели Он уради. Јер речи ' боље је да сам само урадио тако и тако' заиста отвара прилику за ђавоља дела.”⁽⁵²⁾**

⁽⁵⁰⁾ Сахиху Ибн Хибан, 1. део, стр. 289, бр. хадиса 88.

⁽⁵¹⁾ Сунену Тирмизи, 4. део, стр. 612, бр. хадиса 2417.

⁽⁵²⁾ Сахиху Муслим, 4. део, стр. 2052, бр. хадиса 2664.

Постоје и друга добра у богаству осим Зеката – а то је помагање људима јер то доноси корист на овом и на оном свету. Узвишени Бог је казао: **“И настој да тиме што ти је Бог дао стекнеш онај свет, а не заборави ни свој удео на овоме свету и чини другима добро, као што је Бог теби добро учинео, и не чини неред по Земљи, јер Бог не воли оне које неред чине.”** (Кур’ан, поглавље 28: 77)

Посланик, мир над њим, је казао: **„Дивног ли и доброг иметка, када је у поседу добрих људи!”**⁽⁵³⁾

Ислам је забранио да се новац узалудно троши. Узвишени Бог је казао: **“Дај ближњем своје право његово, и сиромашу, и путнику, али не расипај много, јер су расипници браћа ђавоља, а ђаво је Господару своје незафалан.”** (Кур’ан, поглавље 17: 26-27)

⁽⁵³⁾ Сахиху Ибн Хибан, 8. део, стр. 6, бр. хадиса 3210.

Закључак

Покушао сам да дам све од себе да ова књига буде сажета бојећи се да драгом читаоцу не буде обимна. Надам се да ће оно што сам написао пружити увид и да ће да делује као кључ за оне који желе да науче више о вери Исламу; посебно онима који нису одлучили да га прате или да га сматрају као валидну веру. Њима је мозак испран од стране непријатеља ислама, а овим непријатељима се требамо супроставити и требамо да их упозоримо на њих. Ова књига је такође и за оне који не знају да истинска срећа и успех лежи у прихватању Ислама и поступању по вери исламу и настојању да се он свима објасни. Обраћам се тим драгим људима да не мисле туђим мозгом, и да не одлучују о својој судбини на основу туђих жеља. Узвишени Бог је казао: **"Ако би се ти покоравао већини оних који живе на Земљи, они би те од Божијег пута одвратили.** (Кур'ан, поглавље 6: 116)

Заиста сви они које ви сада следите биће први који ће вас се одрећи на Дану обрачуна. Узвишени Бог је казао: **"Када ће се главешине, за којима су се други поводили, својих следбеника одрећи и када ће везе које су их везале прекинуте бити, и они патњу доживети."** (Кур'ан 2:166)

Покушај да будеш независна особа у свом размишљању, покушај да извагаш ствари онако какве оне јесу, и покушај да се одлучиш између истине и лажи, користећи се интелигенцијом коју ти је Бог подарио. Немој да будеш пристрасан, строг или слепо залуђен стварима. Узвишени Бог је казао: **"А када им се каже: "Приступите ономе што Бог објављује, и Посланику!", они одговарају: "Довољно нам је оно што смо од предака наших запамтили." Зар и ако преци њихови нису ништа знали и ако нису на Правом путу били?!"** (Кур'ан, поглавље 5:104)

За сваког постоји шанса, али нека то буде путем канала који ће да представе праву слику Ислама. Није свако муслиман

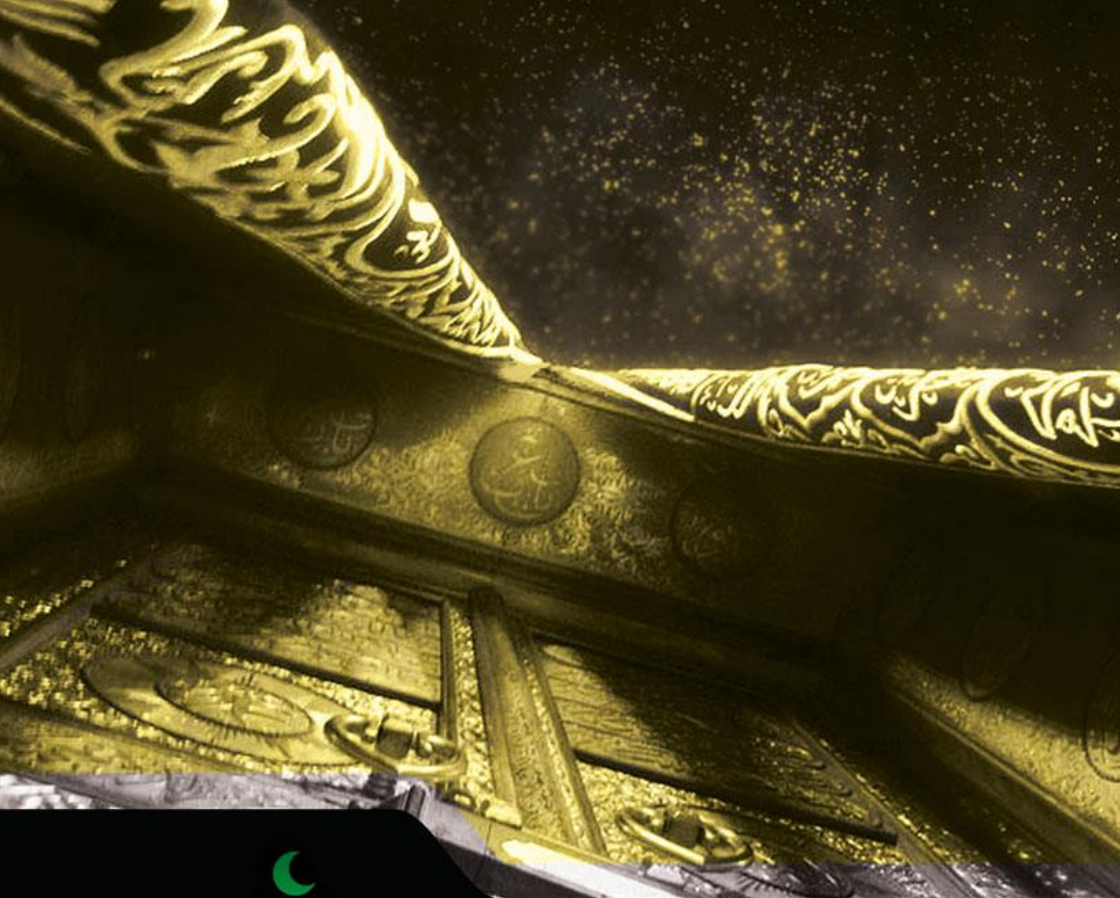
ко каже да је следбеник Ислама и не представља свака књига која говори о Исламу праву слику Ислама. Зато сазнајте о Исламу из правих и оригиналних извора. Посланик, мир над њим, је казао: „Јевреји су подељени на седамдесет и једну групу, хришћани су подељени на седамдесет и две групе, а мој народ ће да се подели на седамдесет и три групе, сви ће они да буду у ватри осим једне.” Његови следбеници су упитали: ”Која је то о Божији посланиче?” Одговорио је: „Ко следи и практикује оно на чему сам ја и моји следбеници.” (Хадис је сахих, а бележи га Ибн Маџе)

Ко жели да научи и да сазна више о исламу може да контактира један од исламских центара или џамија у његовој близини. Бог, уистину, све зна најбоље, и нека Он благослови нашег Посланика Мухамеда, његову породицу, његове следбенике и све оне који их следе у веровању и чињењу добра све до Судњег Дана.

www.islamland.com

info@islamland.com

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM